

HET MAANDELIJKE LIJFBLAD

MAAND :

R O N D E R N S E

VAN ROWAN-AFDELING 72

NO. :

ROWANS
ONDER
ONS

Kampverstop

Oostenvrije

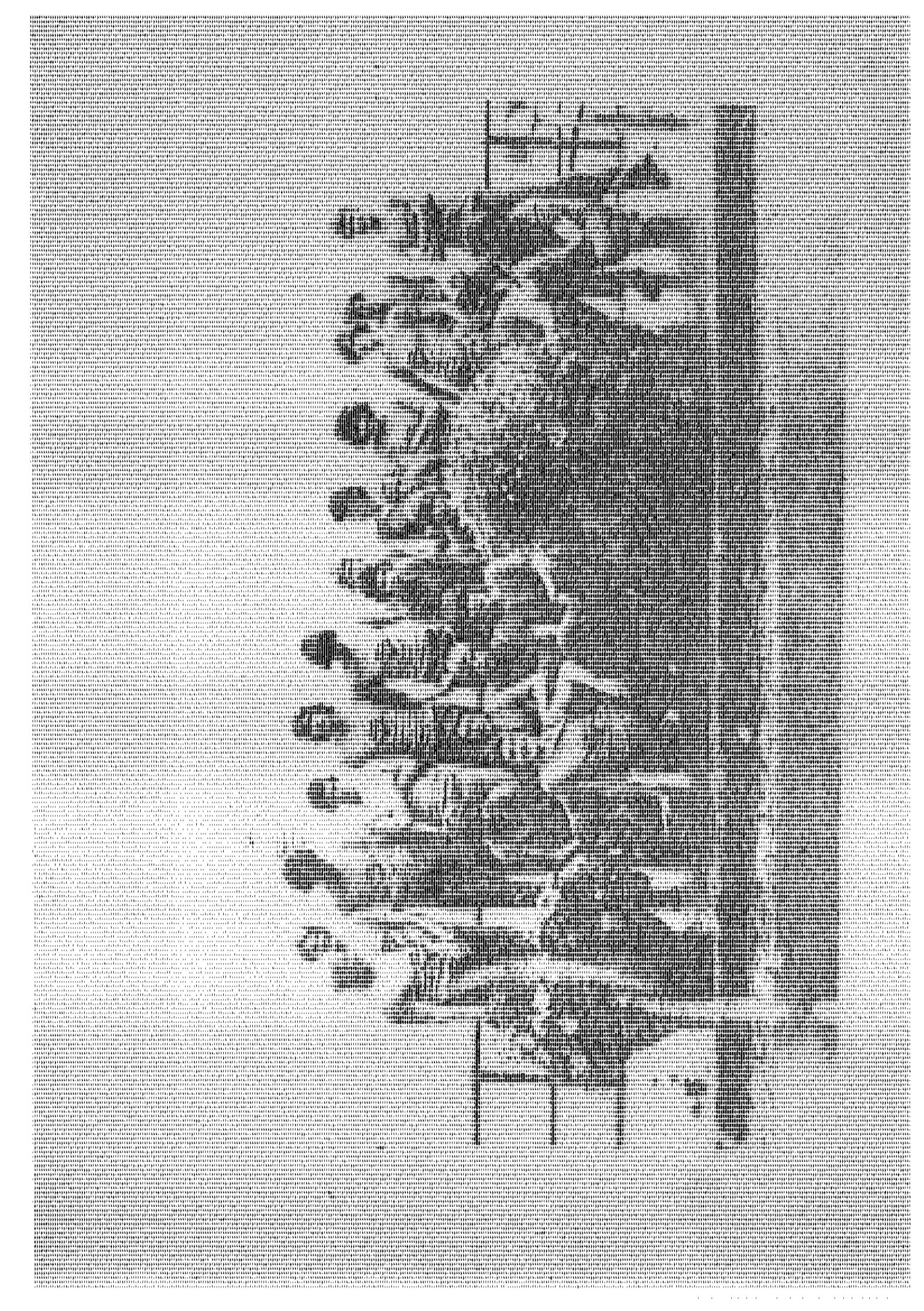
1977.

RA 72

Castricum

OPGERICHT 12-8-1964

SCOUTING NEDERLAND

Babsi

elsewhere

Dove uitgave is tot stand gekomen met de welwillende medewerking van:

Jan Kuys (hoeksteen) - voor gebruik materiaal en

technische bijstand

Kees Lamberts

- foto's

Piet Hein

- coördinatie

Afdruk foto's (vergrotingen) + stenciltechniek +

grafische verwerking + stencildruk + vergaring

bladen + bundel + distributie - Wim Glorie

Loek Stuifbergen

alghele eindredactie: Loek Stuifbergen

verder dank aan: Marcel de Geest, Sjaak Stuifbergen
en vele anderen..

redactie Ronderons

uitgave RA' 72

Lekkum

Oktober 1977.

Loek Stuifbergen

1923.10.26
Keropokluang - 27° 4' S 104° 10' E

Temperature 26°C ± 350 m 28°C

Flora

Lemna	0-1700, 300
Utricularia	0-2200, 300
Cladonia gracilis + pulvinaria	0-1000, 300
Cladonia pyxidata	0-900, 300
Sphaeralcea	0-400, 300
Thlaspi	0-200, 300
Asplenium nidus	0-200, 300
Asplenium nidus	0-200, 300
Asplenium nidus	0-1700, 300
Asplenium nidus	0-1700, 300
Asplenium nidus	0-1700, 300
Asplenium nidus	0-1700, 300
Asplenium nidus	0-1700, 300

✓ 300 m

July 6, 1923

Mr. Johnson

Leaf

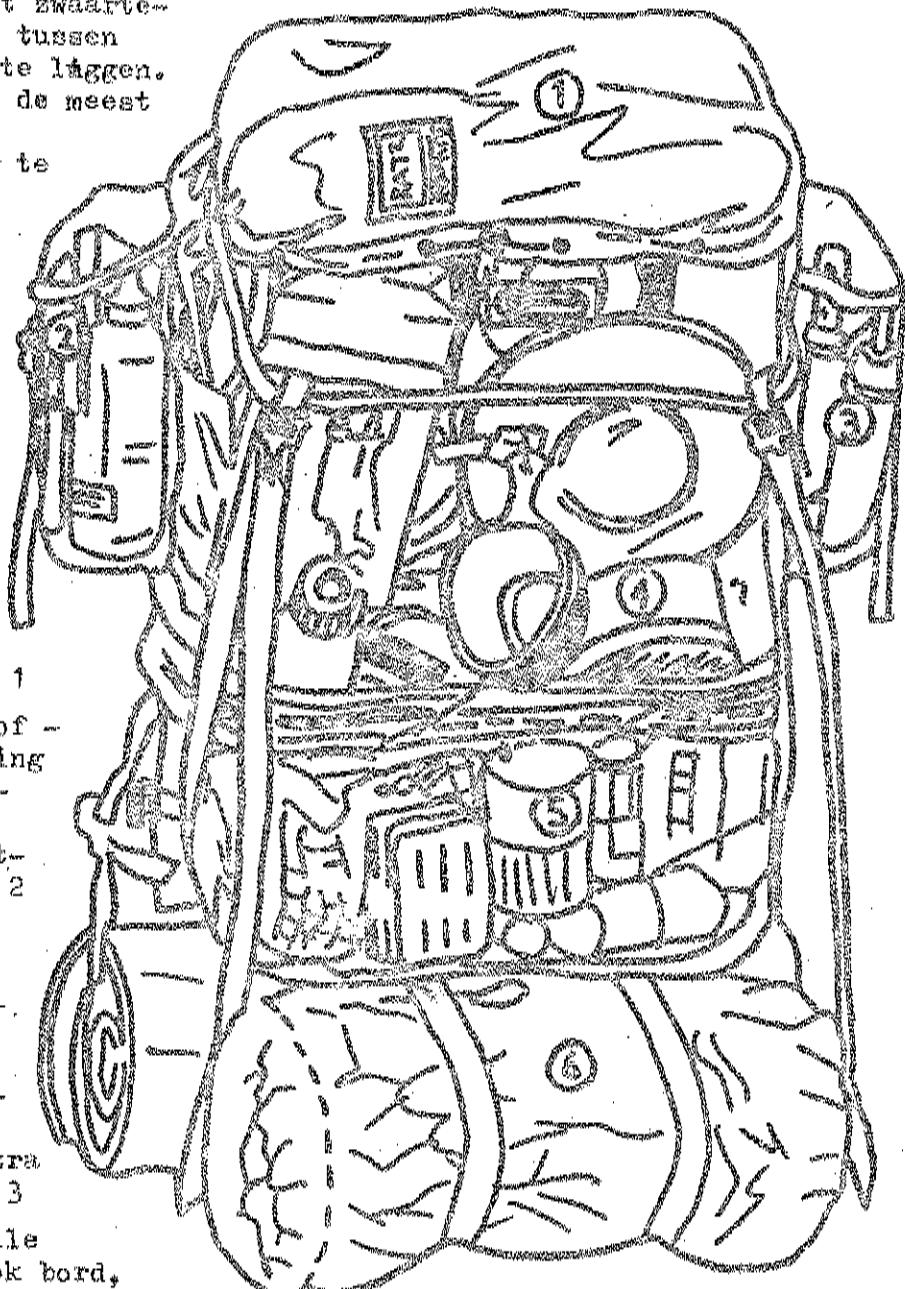
HOE EERPAK IK MIJN RUGZAK?

Als jullie nu volgend jaar op vakantie gaan en jullie ondervinden moeilijkheden bij het inpakken van jullie rugzak, denk dan nog eens terug aan de tip die jullie wordt geschenken door de Onderzoekcommissie der Planologische Research Vereniging Nederland (PRVN.) gevestigd te Bakkum, uiteraard. Namens de secretaris wenst deze stichting jullie veel succes!

In onze doorkijkrugzak kunt u zien wat de beste indeling is. Bij het pakken van de rugzak met ladderframe moeten de zware spullen zo hoog mogelijk in de rugzak gepakt worden. De volumineuze, maar lichte spullen zo laag mogelijk. Zorg ervoor dat het zwaartepunt van de rugzak tussen de schouders komt te liggen. Dat dwingt u om op de meest logische en minst vermoeiende manier te lopen: kaarsrecht!

Voor de meest uitgebreide informatie (met gewichtenlijst) verwijzen wij u naar onze man op de afdeling Publieks (op) - voorlichting!

Hier komt de indeling:

tent en kaarten 1

Brander en brandstof - flesjes. Regenkleding zoals cape en beenpijpen. Gamaschen, muts, wanten. Lichtgewicht schopje 2

Drinkfles, kompas, potlood en papier, blikopener, voedsel voor tijdens de tocht. Zonnebril, mok, lantaarn, reperatiemateriaal, toiletpapier en extra veters. 3

Timfoudraal voor alle etenswaren, maar ook bord, mok, boterdoos, bestek en lucifers. Pannenset, waterzak, toiletzak. Handdoek. Fotoapparaat 4

Zwembroek, sokken, extra handdoek.

Reseeverband, lucifers en medicijnen 5

Slaapzak, matras, tentslofjes. Nachtkleding PRVN. Bakkum 1977. 6

Hier Oosterdijk staan de volgende jongens mee:

1. Arnoold van den Berg (1)
2. Theo Baltus (1)
3. Rob Molenaar (2)
4. Wil van Hooft (2)
5. Roland Portegies (1)
6. Eric Immerzaal (1)
7. Wim Glorie (2)
8. Hubert Veldt (1)
9. Jos Glorie (1)

de volgende jongens worden volgend jaar lid van het team van 6:

10. Pim Molenaar (4) correcties: 1. Norbert van den Berg is geen rowan meer.
11. Frank de Geest (4) 2. Nikkie Kamp is geen rowan meer.
12. Jos Stet (3) 3. Albert blijft voorzitter en lid van de nieuwe groep.
13. Norbert van den Berg (4)
14. Hans Lambers (?)
15. Loek Stuifbergen (5)

de volgende jongens zijn volgend jaar in de rowanraad vertegenwoordigd:

16. Albert van Amsterdam (4) - voorzitter
17. Sjaak Stuifbergen (2) - secretaris
18. Evert-Jan Velzeboer (1) - penningmeester
19. Bob Kolenbrander (1) - materisalmeester

en als vaste leden zijn vertegenwoordigd:

20. Marcel de Geest (7) - hulpchef
21. Piet Hein van C. (?) - chef

afschied hebben dit jaar genomen de volgende twee jongens:

22. Rene Stet (4)
23. Pim van Eekelenburg (3)

Rowanafdeling 72 heeft veel plezier aan deze jongens gehad en we hopen dat deze jongens nog eens van zich laten horen! So Long.

Als enigste ging dit jaar niet mee op vakantie, Nikkie Kamp. We hopen dat hij er volgend jaar wel bij is.... redactie Ronderons,

Loek Stuifbergen.

Het eten in zijn totaliteit, bijgehouden door de Bakkunse vereniging van huisvrouwen:

naam team van dienst	kwaliteit	kwantiteit	opzet
za 25/6 Pim M.	3	5	4
zo 26/6 Jos S.	6	6	7
ma 27/6 Evert	6	5	6
di 28/6 Wil	7	5	6
wo 29/6 Rene S.	8	9	8
do 30/6 Marcel	2	10	3
vr 1/7 Norbert (berghut)	-	-	-
zo 2/7 Piet Hein	9	9	9
so 3/7 Pim M.	8	4	7
ma 4/7 Jos S.	8	7	6
di 5/7 Evert	5	9	7
wo 6/7 Wil	6	7	8
do 7/7 Rene S.	8	8	7
vr 8/7 Marcel	6	9	8
sa 9/7 Norbert	3	6	4
so 10/7 Piet Hein	1	1	1
ma 11/7 Pim M.	1	1	1
di 12/7 Jos S.	9	9	9
wo 13/7 Evert	6	7	6
do 14/7 Wil	5	5	5

De verdere verklaring van het eten
+ de Beste van de kookteams.....

Team A	-	{12}	-	{19}	-	{3}	onv.	35	-	1	-	8
Team B	+	{19}	+	{21}	+	{27}	vol.	77	-	10	-	8
Team C	-	{17}	-	{21}	+	{19}	onv.	61	-	4	-	8
Team D	-	{18}	+	{21}	-	{15}	onv.	58	-	4	-	8
Team E	+	{27}	+	{23}	-	-	vol.	58	-	8	-	6
Team F	-	{15}	+	{23}	-	-	onv.	42	-	4	-	6
Team G	-	-	-	{13}	-	-	onv.	14	-	1	-	4
Team H	+	(27)	-	(3)	-	-	onv.	34	-	4	-	6

De uiteindelijke stand is:		gemiddelde cijfers
1. <u>team E</u>	Rene S.	9,67
2. <u>team B</u>	Jos S.	9,63
3. <u>team C</u>	Evert-Jan V.	7,63
4. <u>team D</u>	Wil van H.	7,25
5. <u>team F</u>	Marcel de G.	7,03
6. <u>team H</u>	PH v. G.	5,67
7. <u>Team A</u>	Pim M.	4,38
8. <u>team G</u>	Norbert van der B.	3,54

Beste Teamleider van 1977
is geworden
Evert - Jan Velzeboer.

Stijgingspercentages tijdens de expeditie van RA'72 naar Oostenrijk:

vr.	24/6	nihil
za.	25/6	nihil
zo.	26/6	nihil
ma.	27/6	200 meter
di.	28/6	100 meter
wo.	29/6	250 meter
do.	30/6	25 meter
vr.	01/7	15 man naar berghut ~ 1100 meter
za.	02/7	nihil
zo.	03/7	300 meter
ma.	04/7	500 meter
di.	05/7	nihil
wo.	06/7	1000 meter zonder rugzak
do.	07/7	600 meter
vr.	08/7	300 meter
za.	09/7	nihil
zo.	10/7	500 meter
ma.	11/7	nihil
di.	12/7	400 meter gedaald
wo.	13/7	nihil
do.	14/7	nihil
vr.	15/7	nihil

X---

Tijdens de vakantie raskten de volgende voorwerpen weg of kapot:

handdoeken	2
zonnebrillen	3
vaatdoeken	1
veters	35
T - shirts	10
brillen	2 (66k Hans)
rugzakken	3
sohoenen	3
klompen	2

Door RA '72 werden de volgende voorwerpen als souvenir mee naar huis genomen:

asbakken	20
glazen	19
stenen pul	1
melkkan	1
reflectors	52

Er werd door de verschillende jongens gerookt:

(niet meegerekend zijn Hans en Loek die uitsluitend een enkele sigaar rookten.)

175 sigaren

35 balen shag	f 75,25	1750	gram
35 pakjes sigaretten	f 78,75	1250	gram
5 pakjes pijptabak	f 10,55	250	gram

f164,60 3250 gram (3,25 kg.)!!

Verduidelijking:

Shek en sigaretten werden gerookt door 11 personen...
sigaren door deze 11 en Hans + Loek.

Totaal niet geroookt door 9 jongens, d.i. slechts 39,15 % van de afdeling + het tweetal is dat 47,85 %.
Dus 52,15 % rookt, en rookt té veel, gezien de hoeveelheid die opgerookt is!

(reclame)

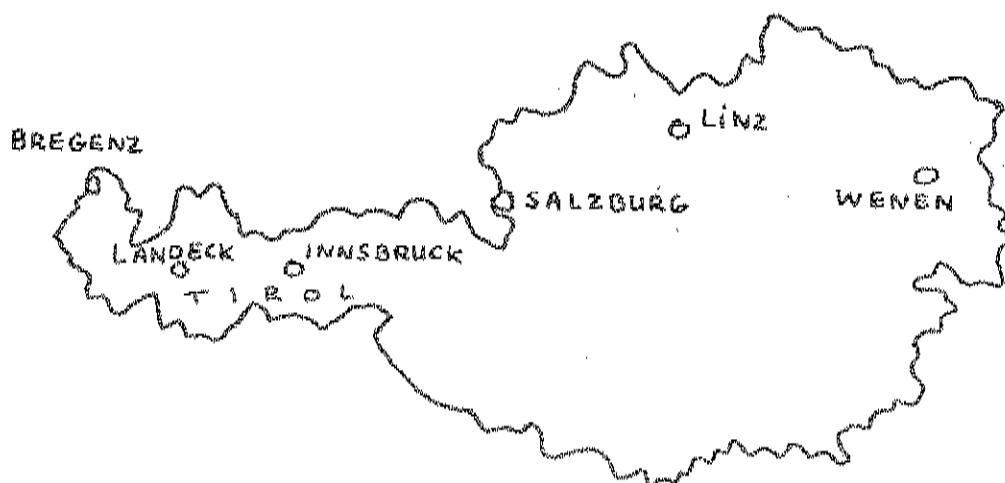
Wordt lid van het A(nti) R(ook) C(omitee).
Stop met roken!

Bakkum.

Buro voor de statistiek,

Leuke - lelijke - domme - grappige bijnamen....

Rene	- spekkie (na de vakantie afgeschaft)
Norbert	- snoppie
Wil	- spoethnik
Sjaak	- sjako
Arnoud	- sloper
Marcel	- smars
Roland	- spotje (pot)
Eric	- dral
Hans	- Dave 'Croquet'
Rob	- wasbord
Jos G.	- op aanvraag
Wim G.	- idem
Bob	- lobbes
Theo	- Theo artis
Pim	- krantenjongen

Het Treinenschema

datum vertrek: vrijdag 24/6
heen

Castricum	V 18.44	Castricum	A 12.15
Uitgeest	A 18.48	Uitgeest	V 12.11
Uitgeest	V 18.51	Uitgeest	A 12.08
Haarlem	A 19.17	Amsterdam	V 11.50.
Haarlem	V 19.40	Amsterdam	A 11.45
Rotterdam	A 20.28	Utrecht	V 11.08
Rotterdam D(317)	V 20.57	Eindhoven	V 9.58
Eindhoven	22.10	Eindhoven	A 9.56
Venlo	22.50	Kölnhof	V 7.11
Kölnhof	A 23.10	Ulm	V 00.54
Ulm 25/6	A 5.28	Ulm	A 23.53
Friedrichshafen	V 6.01	Friedrichshafen	V 22.17
Friedrichshafen	A 7.18	Friedrichshafen	A 22.02
Lindau	V 7.28	Lindau	V 21.42
Lindau	A 7.47	Lindau	A 21.28
Bregenz	V	Bregenz	V 21.18
Bregenz	A	Bregenz	A 21.15
Feldkirch	V	Feldkirch	V 20.42
Feldkirch	A	Feldkirch	A 20.39
Bludenz	V	Bludenz	V 20.18
St. Anton	A	St. Anton	V 19.37
Landeck	V	Landeck	V 19.07 14/7
		terug	

datum aankomst: 15/7

→ > betekent : overstappen
→ [ ] betekent : couchette

De ZANGHUNDEL:

De produktie van de zangbundel voor de Rowanexpeditie naar Oostenrijk was in handen van Wim Glorie, Pim Molenaar en Loek Stuifbergen.

Redactie Ronderons,
Oktober 1977
Bakkum.

Het telefoon schema - voor de ouders:

<u>dag:</u>	<u>datum:</u>	<u>familie:</u>	<u>telefoons</u>
zondag	26 - 6	fam. Baltus	02518 - 51949
woensdag	29 - 6	fam. Velzeboer	- 52265
zaterdag	02 - 7	fam. Ammeraal	- 55057
dinsdag	05 - 7	fam. Stet (Beverw.str.)	- 52474
vrijdag	08 - 7	fam. Portegies	- 53083
maandag	11 - 7	fam. Stuifbergen	- 54071
woensdag	13 - 7	fam. Veldt	- 52128

Woord van de auteurs:

Dit voorwoord dient eigenlijk op de eerste pagina te staan, maar vanwege persoonlijke redenen heb ik besloten hiervan af te zien. Daardoor is het mogelijk dat u reeds enkele bladeren hebt gelezen en zodoende een mening heeft gevormd over de inhoud van dit blad.

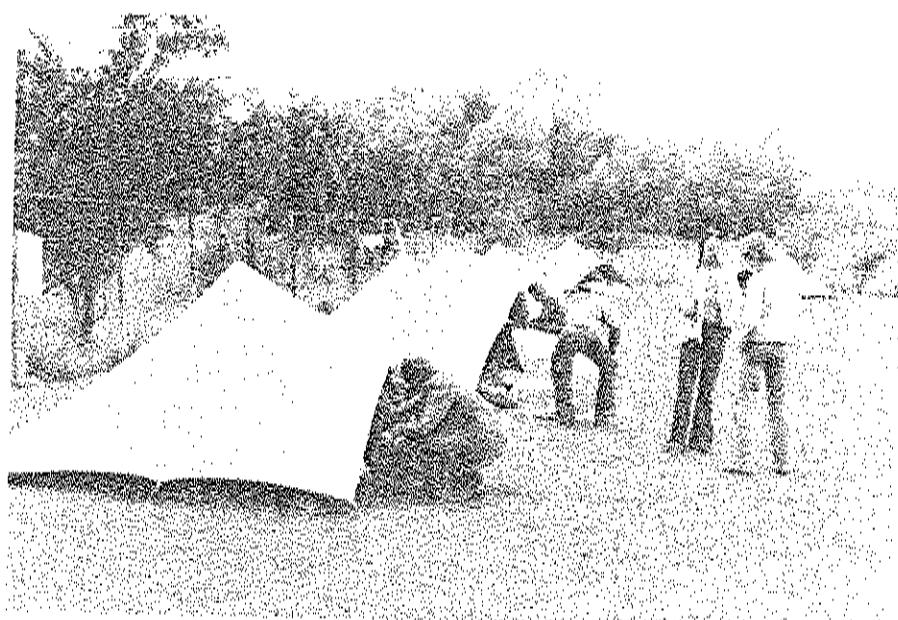
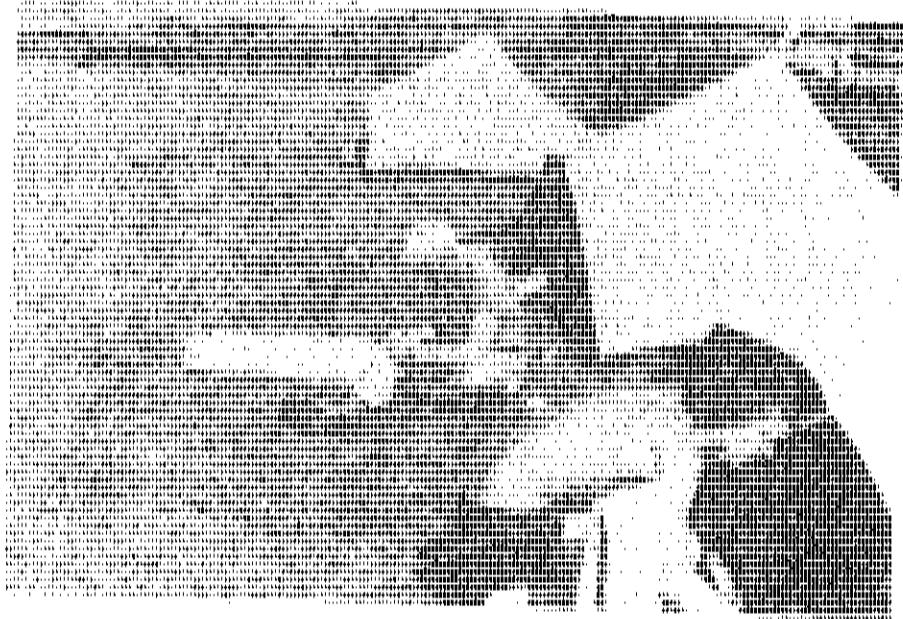
Het is een grote inspanning om zo'n veelomvattend verslag te schrijven. Toch is er genoegdoening. U mag best weten dat ik dit verslag ten eerste voor mijzelf schrijf. Daarnaast is het natuurlijk zeer belangrijk dat het bij andere lezers ook aanslaat. Toch wil u waarschijnlijk wel weten waarom ik zo graag dit kampverslag schrijf! Dat vertel ik u niet want dat zijn om persoonlijke redenen.

Ik hoop dat het bij u in de smaak valt. Het is de derde keer dat dit kampverslag bij sommigen in de bus valt en naar mijn bescheiden mening wordt het steeds beter. Ik geloof dat dit niet in het minst komt door de aanwezigheid van de foto's en de betere bladindeling. Ook de band en de omslag hebben veel bijgedragen aan de betere leesbaarheid van dit blad. Ik heb in de loop der jaren veel tips gehad over hoe het nog beter kon en deze heb ik ter harte genomen.

Dit blad is geschreven voor de rowans, de ouders en ook voor de oud-rowans. Ik hoop dat de rowans er nog een beetje behoeft aan hebben om via dit blad terug te denken aan onze onvergetelijke vakantie. Het is de bedoeling dat de oud-Rowans dit met weemoed zullen doen en wat de ouders betreft; de bedoeling van dit blad is om hun te laten proberen zich te verplaatsen in de gedachtengang van hun spruiten. De jeugd van tegenwoordig leeft in een andere wereld, heeft andere ideeën, kortom heeft een andere gedachtengang! Met andere woorden: geloof niet alles wat hier in staat, oordeel een beetje mild en bekijk het van de positieve kant!

Rest mij nog alle medewerkers aan dit blad voor hun moeite te bedanken. Zonder hun was dit onmogelijk geweest!
bedankt allemaal,
Loek Stuifbergen.

Stuifbergen

Eijzonderheden:

dag:	datum	Gebeurtenissen tijdens deze dag	weersomstandigheden
vr.	24/6	vertrek naar Oostenrijk om 18.55	redelijk mooi
za.	25/6	rustdag in Lindau	mooi weer, s'avonds zeer slecht
zo.	26/6	rustdag in Lindau	zeer slecht
ma.	27/6	Lindau - Langen 15 km.	mooi
di.	28/6	Langen - Egg 22 km.	seer slecht
wo.	29/6	Egg - Schnepfau 20 km.	seer slecht
do.	30/6	Schnepfau - Au 6 km.	seer slecht
vr.	01/7	Au (van school) - Au (camping) 2 km.	mooi
za.	02/7	Au (camping) - Au (grasveld) 200 meter	zeer mooi
zo.	03/7	Au - Schröcken 15 km.	zeer mooi
ma.	04/7	Schröcken - Lech (te duur) 15 km. Lech - met bus naar Klösters 25 km.	seer mooi s'avonds regen
di.	05/7	rustdag in Klösters	zeer mooi
wo.	06/7	rustdag in Klösters zonder rugzak berg op naar meer. 8 km.	s'avonds slecht zeer mooi
do.	07/7	Klösters - Dalaas - Kristberg 12 km.	zeer mooi
vr.	08/7	Kristberg - Schruns - met bus naar Gaschurn 10 km. en met bus 20 km.	zeer mooi met buien
za.	09/7	Gaschurn - Partenen - Im Loch 7 km.	hele dag motregen
zo.	10/7	Im Loch - de Staausee (stuwmeer) - Galtür 15 km.	hele dag motregen
ma.	11/7	rustdag in Galtür 13.00 uur van kampplaats veran- dert wegens hooien.	mooi
di.	12/7	Galtür - Ischl - Kappl 20 km. Kappl - bus naar Landeck 30 km. (hemelsbreed)	zeer mooi
wo.	13/7	rustdag in Landeck	s'morgens regen, later mooi
do.	14/7	6.00 uur train Landeck - Bregenz 15.41 uur train Bregenz - Lindau 21.42 uur train Lindau - A'dam	motregen
vr.	15/7	In Nederland om 9.15 uur In Castricum om 11.45 uur koffie drinken Pms. Portegies. en... 13.15 hereniging met ouders op NS - station te Castricum. redactie, L.S.	mooi weer

Expeditie van Roversafdeling 172 naar

Oostenrijk 1977 - van 24/6 - 15/7.

De reisgezelschap

a Pim Molenaar	b Jos Stet	c Dvert-Jan Velzeboer
Frank de Groot	book Stuifbergen	Rob Molenaar
Arnoud van den Berg		Theo Buitum
d Wil van Hooff	e Henno Stet	
Boland Portegies	Fim van Eekelenburg	
Albert van Amsterdam	Hans Lambregts	
f Harroel de Groot	g Norbert van den Berg	h Piek Klein
Wim Giezende	Robert Valdij	Bob Kolenbrander
Eric Ammerlaan	Gjaak Stuifbergen	Jos Gijssen

De vakantie

Vertrek 24 juni 1977.

Hindelijk was het dan zo ver. Om half 7 stonden alle ruiters te trappelen van ongeduld om te vertrekken. De trein zou om 18.44 uur vertrekken maar om kwart voor 7 stonden we er nog steeds. De route van de reis was een beetje ongegouwd en we namen een trein later. Behalve de vele ouders bevonden zich onder de aanwezigen ook veel oud-trouwens, zoals Aad V., Theo B., Cor M., Robert A., Ton M. en nog veel anderen. Het allenaal opnemen zou te veel tijd in beslag nemen. Om 18.55 vertrok de trein en we liepen vele huidende familieleden op het perron achter. De vakantie was begonnen.

In de trein was het behoorlijk druk dus we moesten ons maar een beetje behelpen. In Amsterdam moesten we overstappen op de Intercity Haarlem - Rotterdam - Eindhoven - Keulen.

In Keulen mochten we eindelijk de vertrouwde couchettes begróeten. Snel werden de plantsen ingonomen en de lange reis kon beginnen. De meegenomen etenswaren en drank gingen grijf de coupe zond en iedereen had het naar zijn zin. Een van de belangrijkste dingen die een roan van te voren te horen krijgt, is dat hij contact moet zoeken met de bevolking. Zo zij het! Twee schone Rotterdamse meisjes mochten zich door ons aandankt gevleid voelen.

Dank bij ons kregen wij ook een slaapplekplaats toegewezen, en samen met de conducteur hebben we nog een paar gezellige wurtjes gehad.

Met deze twee meisjes redde ook een jongen mee uit Zwijndrecht. Om half 8 kregen we te horen dat we er bijna waren en iedereen ging een beetje opruimen. Net toen we een kopje koffie hadden besteld was de trein op zijn eindbestemming gearriveerd: Lindau. Op het perron namen we afscheid van het drietal uit Nederland en verspreidden we ons bij de uitgang van het station. Het was 8.00 uur geworden. Lindau is een eiland in de Bodensee op de grens van Oostenrijk en Zwitserland en daarom is de naam de Duitse Mark. Met Oostenrijksch geld (voortaan afgekort met Os.) kon ook wel betaald worden, maar dan betaalde je meer. Om een voorbeeld te noemen: voor een kopje koffie betaalde je 2,20 DM (2,25 ned. guld.) en als je in Os betaalde: 17 Os. (1 Os = 0,15 cent dus 2,55 ned. guld.). De koffie werd daar zeer duur betaald, maar wel 20 Os per bakkie, en de leuke liet was soms niet al te best!

Terwijl de rugzakken op het perron achterbleven mochten we tot 13.00 uur het dorp in. Lindau is een klein havenstadje en de meesten gingen dit bekijken. Ook de cruiseschepen en de vissersboten trokken veel belangstelling. Langs de boulevard waren veel cafe's met terrasjes en vandaar uit kon je gezellig over het water kijken en natuurlijk ook naar de mensen. Lindau was een gezellig toeristenstadje.

Om 13:00 uur was iedereen weer hi. het station alwear de heer P. Molenaar met zijn teamleden ons een lunch voorbereidde. Het was uiteraard omkijken om op het station thee te zetten dus hadden we allemaal melk. We trokken voel belangstelling op het station en menigeen stond in zijn ogen te wijzigen bij de aankondiging van al die broodjes.

We lieten het ons goed strikken en hiermee mochten we weer tot 4 uur het lorp in. Wederom vertrokken we in groepjes. Zo gingen een vijftal jongens naar een cafetaria in de binnenstad en droegen daar een pilsje. Bij twee jongens zou dit ontstaan een bijzondere pleato in hun harten innemen, maar dat later meer over!

Om 4 uur was iedereen weer terug op het station en vertrokken we naar de camping, die ruim 4 km. verder lag, buiten het dorp. Op de camping was het overvol en kregen we een plekje aangewezen op een voetbalveldje vlak naast de eigenlijke camping. Alle acht tenten werden in één rij neergezet en voor het eerst ging de vlag in top. De Nederlandse en de Nederlandse met de Rowing in het midden. Het was onverhoopt een overdaad ondertrekken waar een paar gasstellen waren geopend, welke tegen betalling door de kampeerders konden worden gehuurd. Het team van dienst had voor de eerste dag aardappelpuree, sparrechbonen. Een vrij eenvoudig menu. Toch praatscorden de jongens het om er vrij weinig van te maken. Er aten veel klonten in en vrijwel geen sout. Er waren daardoor veel klachten maar deze werden door het team van dienst genegeerd.

Na het eten werd er afgewachtend en daarna doken we snel onze tent in want de eerste druppels vielen uit de donkere lucht. Tegen een uur of acht begon het hard te regenen en iedereen zat in de tent te wachten tot het droog zou worden. Maar om een uur of 10 regende het nog steeds en de meesten hadden al besloten om in de tent te blijven. En dat zou het lot voor iedereen zijn, want het werd niet meer droog. Deze eerste dag werd een goede beproeving voor de tenten, maar naar de onderzoekscommissie heeft kunnen vaststellen al jij er totaal geen lekkages of overstromingen geweest. Deze eerste dag van de vakantie was er een van regen

geweest en tot ons leedwogen zou het niet de laatste zijn. Niemand kwam die nacht nog zijn tent uit, op Jos S. na die veelvuldig gebruik maakte van het sanitair wagen.

Oude Nacht...

Team van dienst: Pim Molenaar

kwaliteit	*	3
kwantiteit	*	5
opzet	*	4

Donderdag 26 juni 1977.

We hadden vandaag een rustdag dus we konden lekker leut ons bed uit. Tot een uur of 8 regende het maar daarna bleekde het weer gelukkig snel op. Het team van Jos S. was vandaag weer team van dienst en samen met Leek was hij er als eerste uit om brood te kopen en te smoren. We aten weer onder het afdek van het overdaad onderdekken. Het was zondag dus geen vers brood. Maar het leek wel alsof het brood van een week oud was, zo verschrikkelijk hard en droog. Er waren hele kopjes thee nodig om ook maar iets naar binnen te krijgen. Na het ontbijt hadden we de rest van de dag vrij en we moesten om 6 uur terug zijn voor het eten.

Sommige jongens gingen het dorp in wat bij de camping lag of gingen de natuur in de omgeving verkennen. Andere gingen terug naar Lindau. Zoals Frank en Jos S. en Leek en Pim H. die in groepjes van twee de 4 km. naar Lindau probeerden te lopen. Frank en Jos hadden gelijk een lift maar het andere tweetal kon het hele sind lopen. Pim vroeg af of dat hem (hij vroeg zich af of dat een hem lag) en ik moest hem helpen gelijk gevonden hij had zijn gezicht niet mee! Vlak bij Lindau dronken ze nog wat en werden hier binnengedrongen door een knappe jonge serveerster. Ontgaat hadden ze afscheid en gingen naar de andere twee die ze zagen op de kermis in Lindau. Hier hadden ze ook afgesproken.

Terwijl wij met z'n vieren wat drankjes kwamen op 4 patserige Kermis - bankjes op ons af en zij gingen achter ons zitten. Terwijl wij zo volledig neergeslagen probeerden ze een beetje indruk op ons te maken door papiertjes en andere troep naar ons te gooien.

Wij trokken ons er nog steeds niets van aan en dat scheet waarschijnlijk toch in het verkeerde keelgat van de heren. Eerst kwam er een op Jos af en pakte zijn flesje en gooide dit leeg in 'n glas, wat natuurlijk overliep, waarna alles op Joe's n kleren kwam. Deze zat er als verstaend bij want het waren 4 stevige achterbanen en wij waren duidelijk de mindere. Dan wij deden nog steeds niets. Even daarna begon er een pills in de nek van Pia te gooien en hierna vonden wij het verstandig om maar weg te gaan.

Langzaamhand begon het weer te regenen en wij zochten een schuilplaats in het dorp. We vonden dit in het huis waar we al eerder waren geweest en hier troffen we ook twee moizjes aan. We zochten een beetje aan de prent en deden hen een drankje aan. Ze dronken allebei rum-cola. Toch on 'wie van de drie' waren er alleen een voor hun rekening en de andere twee verdwenen discreet van het toneel. We hoorden dat hun nichtjes naar de bioscoop waren en dat ze ze weer op moesten halen. Ook maakten we een afspraak voor die avond. Ze woonden in Bodola, ongeveer 10 km. van Linden. Toen ging Looch met Babai en zijn metgesel met Kise naar de bioscoop alwaar we de twee kleintjes tegenkwamen. Daarna brachten we ze naar de bushalte en namen hartelijk en pedig afscheid.

Het tweetal ging hierna met de bus terug naar de camping en hier was iedereen in rep en roer want het was 6 uur en we moesten nog met hét eten beginnen.

Jos had vlug eten ingekocht en een paar biepjes met bordappels schillen. Verder eten we doperwtjes, sperziebonen en wortels. Iedereen was een beetje kregelig onder het eten niet op tijd klaar was. Vooral Looch werd hiervoor nogal aangekookt maar met zo'n middag achter de rug en zo'n avond in het vooruitzicht was er heel wat voor nodig om hem kwaad te krijgen!

Om 19.15 eten we en dat deden we in een "eat"ruimte die ons beschikbaar gesteld was door de kapdirectie. We zaten er heerlijk droog en doordat het eten geweldig lekkie was iedereen al zijn koude kuneur al weer snel kwijt!

In het eten werd er veel afgewassen door het team van dienst en om 20.00 uur kon iedereen weg. Het tweetal ging

met de bus terug naar Linden en vanaf het station met de bus naar Bodola. Het regende erg hard maar niettegen hadden ze een geweldige avond. Niet alleen een studio stond hen tot hun beschikking ook zochten ze gebruik maken van de winkel van Sirkel. De oude man moet zijn hoornpel wel zeer interessant hebben gevonden!

Daarnaast er geen bus meer redi om 22.00 uur mochten de jongens met een taxi terug naar de camping. Dat knatte rum 5 BI. en 70 Ce. Ben koopje dus!

Angezien het pas 22.20 was was er nog de jongens nog niet naar de tent maar naar het iets verder gelegen dorpshof, waar de hulpse afdeling nog blijven zit.

Van de dertig

gasten waren

er ongeveer

25 nederlanders.

Klikken uit

Drente en

Gelderland en

nog een paar

daress die het

duidelijk te

hoge in hun

bel hadden en

wie dus iets

zeo te beginnen

was. Frank had

dat hulpe was

zinder en al door

de rest dus er

moest haderhoud

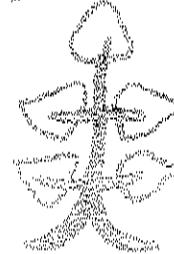
en wat rechtgezet worden. Tegen elke dingetje gingen wij ook naar de tent en voor de tent van Jos en Looch hadden prijskanden en (waarschijnlijk) een bediening een grote tuinatool neergeplaatst. Met vereerde krochten werd deze door de beide teamleden verwijderd en hierna konden wij ons rustplaatsen opzoeken. Looch en Jos praatten nog wat en nadat Jos zijn sigaret op had ging het licht uit en gingen we slapen. Langzaamhand werd het oorwel stil en vertoeftde iedereen in dromenland.

En weer akien en drossen van Babo!

Tegen van dierbaar Jos Stot

keraliteit	6
kerantiteit	6
opzet	7

LINDAU - 2600

GODEHAGEN

Maandag 27 juni 1977.

De eerste echte 'loop'dag van deze vakantie begon weer met regen zodat we niet al te vroeg wegkonden omdat de tenten niet droog waren. Zodoende konden we pas om halg 9⁰ opstaan. We besloten om eerst te gaan eten en daarna pas de tenten af te breken.

Aangezien we de vorige dag oud brood hadden gegoten had het team van dienst een ander soort brood gekocht. Echt brood uit die streek. Maar oock van enkele dagen uit de diepvries. Het brood was niet zo oud maar wel klef en het lag verschrikkelijk zwaar op de maag. Dus een erg goede verbetering was het niet.

Nadat we de tenten hadden opgedronken werd het kamp geopend en Evert mocht als eerste de vlag hijsen. Hierna werd er nog vlug wat in de kampwinkel gekocht en daarna vertrokken we voor

de eerste kilometers. We zouden vandaag naar Langen gaan, een plaatsje dat 15 km. verderop lag. Eerst moesten we een stukje stijgen tot 1000 meter. Het was wel stijl maar al met al viel het mee. Ons eerste herkenningspunt was een hoge televisietoren, op de top van een berg. De toren had de naam: de Pfänder. Toen we hier aankwamen was het al een uur of 12 en het team van dienst besloot om hier eten te koken, wat we van beneden hadden meegenomen. Eerst dronken we een pilje in het grote restaurant en keken een beetje in het rond naar de prachtige omgeving. Op een gegeven moment kregen we te horen dat het eten klaar was: spaghetti met vlees. We gingen met z'n allen aan een

grote tafel zitten en deden ons tegoed aan de maaltijd. Hierna kregen we nog een lekker ijsje uit het restaurant. Hierna verblieten we nog een uurtje bij de top waarna we weer naar beneden gingen. Het was spekglad en velen, waaronder Frank en Pim, gleden uit. Beneden waren we de weg kwijt en we vroegen het aan een boerin. Deze gaf haar zoontje opdracht ons de weg te wijzen en via hem kwamen we langs

de korste weg in Langen. Het was een klein plaatsje en er was niet veel te beleven. Nadat we onze rugzakken tegen het gasthof hadden neergezet en een pilje hadden gedronken ging Ph en Hans op zoek naar een kamplaats. Ze vonden het op een klein graaveldje naast een boerderij. Nadat de tenten waren opgezet kregen we tomaten - en kippesoep met brood, wat er best inging. Het was onderhand 8.00 uur geworden en met z'n allen tegen we naar het Gasthof alwaar we een bijzondere gezellige avond hadden. Met z'n 23 genamen we een belangrijke plaats in in

het kroegje. Tegen een uur of 11 gingen we met z'n allen naar de tent terug en doken snel onze slapzakken in. En toen hadden we met slapen nog maar weinig moeite.

team van dienst: Evert-Jan Velzeboer

kwaliteit	:	6
kwantiteit	:	5
opzet	:	6

Maandag 26 juni 1977.

We werden om half 9 door een heerlijk zonnetje gewekt en het team van dienst was reeds bezig met het ontbijt. Dit werd op het kerkhof klaargemaakt. We besloten om eerst te gaan eten en om daarna pas de tenten op te breken. Dit werd met algemene stemmen aangenomen en nadat Jos S. als laatste (zoals gewoonlijk) uit zijn tent was gekropen konden we eindelijk gaan eten.

Piet was erg vroeg zijn bed uit gegaan want de vorige dag hadden wij een kerkoor ontmoet en nadat Loox contact had gezocht en gevonden en die had gelegd had deze persoon ons uitgenodigd om een onderhoud te hebben in zijn woning om 8.00 uur deze ochtend. Hieraan werd door Piet gehoor gegeven. Hij was erg bekend in de omgeving en gaf ons een route op die volgens hem het meest interessant was. Ook noemde hij vele mooie plekjes op die een bezoekje waard waren! Al met al waren wij hem erg dankbaar voor zijn vele goede raadgevingen en zorgen!

Na het ontbijt gingen we met Hans als gids op weg naar het volgende plaatje. Volgens de boeken moest dit Egg zijn, en naast later zou blijken zou dit niet de goede inkt geschreven zijn! Berst liepen we over een blubbervaadje, waarbij we diverse malen door diepe plasen en hoge varen moesten oversteken om vooruit te komen. Op een gegeven moment hield het pad op en besloten we om dwars door het bos te gaan. Via de kaart wisten we vrij nauwkeurig waar we ons bevonden en sedoende gingen we op weg. Na een levensgevaarlijke afslag langs een steile helling kwamen we plotseling op een weg uit en iedereen was de leidende figuren Hans en Loox natuurlijk erg dankbaar dat wij het weer eens geslapen hadden! Voorz! Hans kreeg vele schouderklopjes, waar ja, het gebeurt ook niet zo vaak dat Hans de goede weg inslaat dus deze gebeurtenis mocht wel even hardnacht worden!

Op de weg hebben we even gerust en bij een huis wat water gedronken. Ook waren we getuige van Oostenrijks arbeiders die rode strepen op de weg hadden geschilderd (het was toch rood, he) en nu met een auto de pionnetjes aan het verwijderen waren. Het was een imponerend gezicht en een waar genoegen om andere mensen te zien werken.

Heerlijk!

Het was nog steeds fantastisch mooi weer en vol goede moed begonnen we aan de 6 km die we over de weg moesten lopen. De groep viel erg uiteen en toen we op een gegeven moment rechtsaf moesten besloten we op elkaar te wachten. Net nog 2 km voor de boog kregen we plotseling te horen dat het programma gewijzigd was. We moesten nog een klein stukje naar een stationnetje, en dit lag letterlijk en figurlijk midden in de wildernis, en van daar uit zouden we met de trein naar Egg gaan. Op het station moesten we nog een uurtje wachten, want het is begrijpelijk dat de 'boemel' trainetjes niet op zo'n strook schema rijden als in Bakkum! Deze tijd werd gedood met het kopen van kaartjes, het heel wat problemen inhield, en enkele jongens gingen de omgeving een beetje bejijken. Langs de spoorbaan licy een snelstromend beekje wat naar later bleek vooral bij de kano - specialisten erg in trek was. Ook moet nog even vermeld worden dat Hans het voorsteerde om een pilaflesje dat met maar veel moeten bemachtigd was op een sodenige manier te beschadigen dat het niet meer voor consumptie bruikbaar was. Het slachtoffer van deze wrede mishandeling, René Stet, kreeg terstond een hartstillstand en het duurde enkele minuten voordat René over de ergste schrik been was. Helaas de oude is hij echter niet meer geworden. Nu is dat op zich ook geen ramp want na het ongeluk klapte er toch al niet meer van! Sp.....!

In de trein zochten we een coupe op waar het vrouwelijk echte ook vertegenwoordigd was door middel van een struise Oostenrijkse boerdochter. Ze mocht er best wezen. Hoewel het natuurlijk wel opviel dat Marcel als eerste de trein instormde en tegenover de plaats innam. Het reisje verliep voorspoedig hoewel de vele stroomversnellingen en watervalen waar we overheen reden bij menige eerstejaars (en Hans) de adem ontnam.

Op de plaats van bestemming zwaaiden de struise dochter naar ons ten taken van afscheid en de train vertrok. Tot 14.15 hadden we vrij en de meesten gingen even het dorp verkennen. Het was vrij groot met een prachtig zwembad.

Om 14.15 waren de meesten terug en kregen we wat te eten. Ook de lastkopers kregen nog wat hoewel het niet ter harte was. Hierna was er afdelingstraad en werd er besloten dat iedereen vrij was tot kwart voor 6. Loek werd als verantwoordelijk persoon aangewezen om voor een kamplaatje te zorgen, en een beetje kregelig nam hij deze taak op zijn tech al overbelaste schouders. Er werd geopperd dat als hij niet succesvol was we nog 5 km. verder moesten lopen. Dit was echter een volblagen deldwans dwangmiddel en hoewel de hele afdeling met het zweet in zijn handen stond trok Loek zich er niets van aan, en nadende kreeg hij al snel de halve afdeling tegenover zich. Dus trok hij zich terug en ging samen met Pia H. praten om zich van zijn moeilijke missie te kwijten.

Het was reeds half 4 toen het tweetal al bij vele boeren waren geweest en nog steeds geen succes hadden. Besloten werd om de strijd op te geven en om naar het zwembad te gaan. Hier was de hele afdeling aanwezig. Het tweetal had echter geen tijd om te zwemmen maar gingen op het terrasje zitten wachten. Pia ging zijn financiële beschermingen bijwerken en Loek had het druk met het kamptevredag. Natuurlijk werden de prettige kanten van het zwembadbezoek niet vergeten en menige kind werd aan een uitvoerig onderzoek onderworpen. Om kwart voor 5 verdween het team van direct om voor het eten te zorgen. Pia kreeg nog heel geweldige idee om een brief te schrijven naar zijn geliefde en met een verzaligde blik in zijn ogen kreeg hij zich van deze taak!

Om half 6 gingen we met 'n allen weg maar het eten was nog niet klaar. Hans en Piet en Marcel vroegen aan Loek of deze een kamplaatje had gevonden maar deze bocht ontkenend antwoordden. Toen was het de beurt van de beurt van dit drietal om iedereen bang te maken door te zeggen dat we dan maar verder moesten lopen. Loek had wel door dat ze niet de waarheid zeiden maar behalve een enkele Baknummer kon bij niemand overtuigen! Pia van E. en Loek liepen nog een blaauwtje toen ze in de bakkerij met twee dames een afspraak maakten voor die avond. Zij zouden nooit komen! Na de witte bonen in sommige uitzetappelmoes vertrokken we om de 5 km. te voltooien.

Het was reeds tegen zonsondergang dus opschieten. Nadat we het dorp verlaten hadden bleven Marcel en Hans speciaal achteraan lopen, terwijl de rest gewoon doortrok. Sommige hadden dit door en bleven in de buurt van dit illustere tweetal. Naar we maakten er wel een potje van. De weg liep een beetje omhoog en het tweetal liep dan weer 10 meter omhoog, dan weer 10 meter omlaag, en ga maar door! Op een gegeven moment wist niemand meer wat er nu eigenlijk gebouwd en er ontstond een paniekmoment. Het was dan ook vrij kinderachtig hoe deze twee 'Leiders' te werk gingen. Na een knottier stepten ze plotseling een terreintje dat naast de weg lag en gilden dat we hier konden slapen. Vlug werden de tenten opgericht en er kwamen erg veel kinderen kijken hoe we dat vol deden.

Om 20.00 uur gingen we in groepjes naar het dorp en vermaakten ons best. Het was al weer vrij lang geleden dat we gegeten hadden en vele stonden nog niet: Schinken - salade - brood: heerlijk!! Ook hadden we nog veel lol met een paar Nederlandse kinderen. Vooral Pia van E. en Norbert voelden zich nogal tot die soort aange trokken. Ach, zo zijn wij lief toch??

We hadden een gezellige avond en tegen een uur of 11 gingen we net 'n allen terug naar de tent. Hier was alles in diepe stilte en wij deden dan ook snel de tent in.

Later souden we nog horen dat er in de slaapkamer van Pia een dode rat op muis werd gevonden. Daarom 's morgens pas. Hij had er dus de hele nacht op geslapen.

Slaap zucht

watten dacht

Blauwtje hoop en macht

plecht.

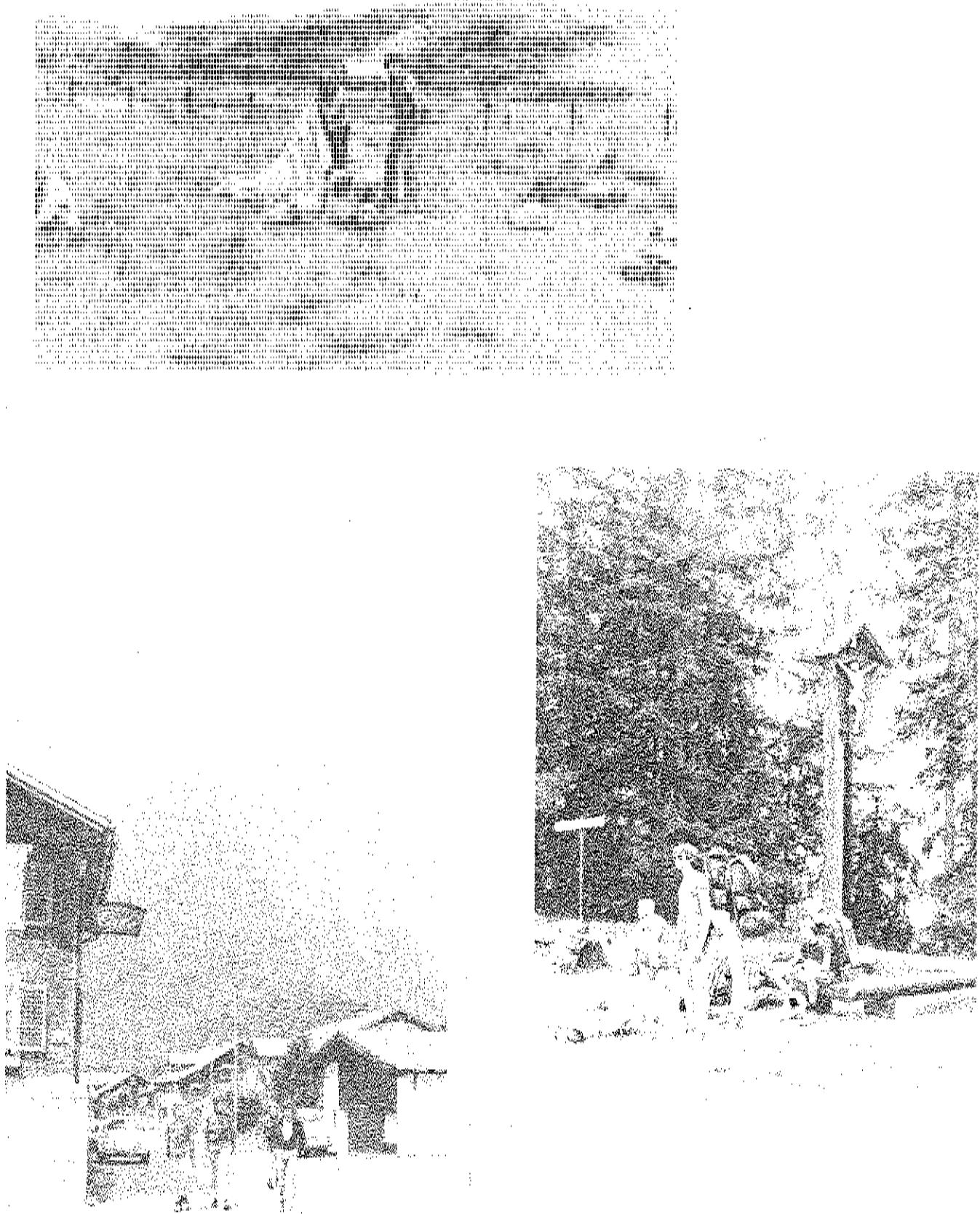
(Balkans voeg - 1872)

Naam van dienst: WILLEM BOEFF

bevaltiteit	2	7
bevriendig	2	5
opzet	2	6

Maandag 29 juni 1971.

We hebben met algemene stemming besloten om op de volgende pagina verder te gaan.....

e kregen een matig ontbijt van het team van dienst. Ze hadden geen zin gehad om thee te maken en de keuze van het broodbeleg liet ook te wensen over. Om half 8 was het ontbijt achter de rug en maakten we ons snel gereed voor de tocht die vandaag over ongeveer 25 km. zou gaan. De rot van Willem was het onderwerp van gesprek en Iedereen vroeg zich af hoe die daar gekomen was!

Het eerste plaatje wat we tegelijkertijd hoorde Andalsberg en lag op 3 km. van Rize. Hier werden door sommigen een paar blikjes olijf gekocht. Aan de voet van een heuvelrug die we over moesten werd eren geruist en genaaid tot de hele groep compleet was. De tocht over de heuvel was vrij maar (2e categorie) want we hadden niet veel moeite met het beklimmen ervan. Sommige jongens maakten schattingen over het stijgingsspercentage en ze kwamen overeen dat het ongeveer 30% bedroeg. Vrij stijl dus! Of is het nou vrij steil dus? (?)

Het afdaal ging vrij vlot en het 2e plaatje Bézegg lieten we ook al snel achter ons. Het volgende plaatje liet ook niet lang op zich wachten: Rizeau. Hier deden we de mogelijkheid af en deden met 't'n allen een 100 - winkel in, die voldoig leeggekocht werd: melk, chips, pinda's, chocolade, oola, en nog vele andere artikelen gingen gretig naar binnen. Ook werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om de tenten te drogen.

We trokken veel aandacht en ook veel Nederlandse toeristen vroegen ons vragen. Naast het veldje waar we waren paargestrikken stond een hotel en vielen deden hier even een bezoekje aan het kleinste kamertje.

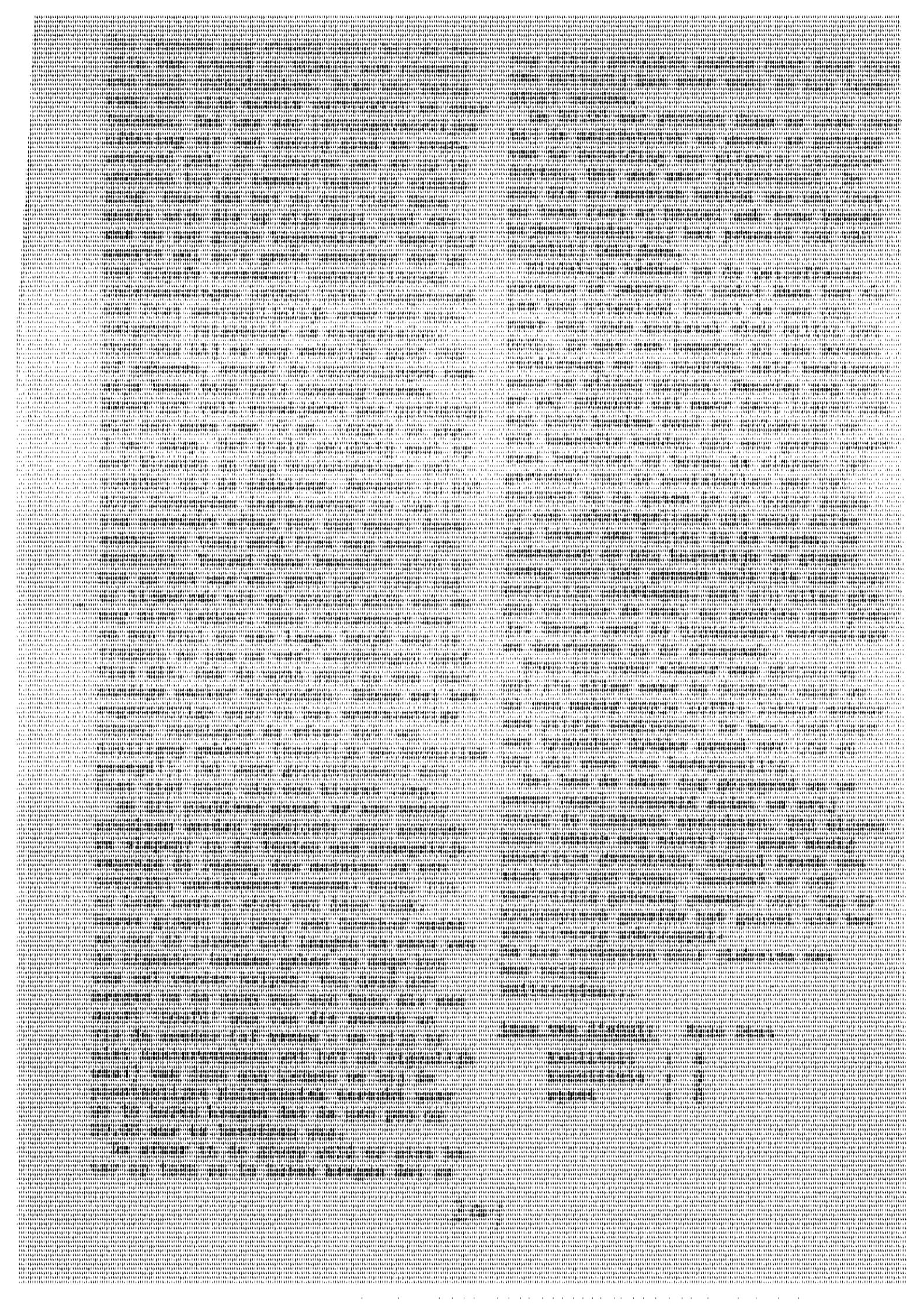
Na dat iedereen verredigd was werd alle personeel die we gesoekt hadden opgeruimd en gingen we "vol" goede moed verder. Met een stukje stijgen en via een smal padje moesten we weer dalen. Na een korte rustpauze en een stukje over de weg tegen we Rizeau al in de verte lagen. Het laatste stukje liek wel op een 100 winkel, want om de 100 meter moesten we een droomdeur doorkruisen. In Rizeau aangekomen gingen we eerst met de hele afdeling naar de Stubbe en dronken een pijsje. Buiten begon het langzaamhand te regenen en dat gooide onze toekomstplannen stevig in de war.

De rugzakken werden onder een afdaal gezet en wij trokken ons wederom terug in de Stubbe om ons te beschermen tegen de regen. Beuloten werd om in Dinsu warm te eten en om 17.00 uur, tegen of geen regen, verder te lopen naar Schneefluu, ons uiteindelijke doel! Dit lag 6 km. vorderop achter een col van de 1ste categorie.

We brachten onze middag kaartend en potend door en de knappe verkoester, die ook nog op de foto mocht, had een paar goede kanten aan ons. Ook het toiletthuisje (sorry van die ons 1!) werd loperende band werk.

Om 16.00 was werd iedereen geroepen voor het eten en dat liepen we ons goed maakten. We aten onder een afdaalje en dat lag net voor de oetsas van een groot restaurant. We trokken dus veel vingers. Op het menu stond vandaag Kaccaudi met goulash en een banan toe. Hier zit echter ook nog een verhaal aan vast: Jos S. had (uiteindelijk) als eerste een banan te pakken en gooide deze voor de grap door de meeste jongens. Dit was voor hem echter het sein voor de aanval op Jos, die het maar te verduren kreeg. Een regen van bananenschillen kwam op hem terecht en dat ontlokte bij dit kind een woede reactie waaronder meer Frank het slachtoffer van werd, want deze werd door een bananenschil in het oog getroffen. Barcel kon eindelijk voor elkeen krijsen dat de strijd gestaakt werd en toen kon de troep worden opgeruimd.

Nadat de pakken afgewassen waren en alle rugzakken weer waren ingepakt liep het tegen tijden. Het regende nog steeds maar we vertrokken toch. Iedereen was goed ingepakt en zo gingen we op weg. Uiteindelijk waren we al snel doorweekt maar toch verloren we ons goede humeur niet. Totdat we bij de col kwamen. Daar ging bijna loodrecht omhoog en dat kostte zeer veel energie. Compleet dood kwamen we boven, maar we een half uur gingen rusten. Toch was niet iedereen doodop want Hubert en Arno haddden trek in melk en gingen goedgedoorderd een koe melken. Dit was uiteindelijk normaal werk voor Hubert en hij deed het zeer vakkundig! Iedereen die trek in melk had kreeg een blikje terwijl Wim op zoek ging naar een pad.

Donderdag 30 juni 1977.

Iedereen had lekker geslapen en we hadden niet veel zin om op te staan. Pas tegen een uur of negen stonden we op. Het team van dienst ging snel naar het dorp om brood klaar te maken en wij ruimden de troep ook een beetje op. Om 10.00 uur vertrokken wij ook naar het dorp waar we nog even moesten wachten voordat we konden eten. We hadden niet veel haast want we hadden vandaag maar een tocht van 6 km. op het programma staan. Deze moet echter wel in de regen voltooid worden, want het weer was nog steeds erbarmelijk slecht.

Het ontbijt was lekker en de 2 kopjes thee waren ook een luxe! In groepjes gingen we op weg naar Au, een dorpje waar we de volgende dag een rustdag zouden hebben. Het was eigenlijk geen gewoon dorpje want de huizen lagen zeer verspreid over een afstand van 2,5 km. Een centrum was er dus niet. Het liep al tegen 12.00 uur toen we er aankwamen dus we moesten ons haasten om nog wat te kunnen kopen in de winkels, want zoals u wel niet zult weten zijn de winkels hier van 12.00 uur tot 14.30 uur gesloten.

Dus wij konden nog net een broodje en een blikje bemachtigen alvorens de winkels sloten. Het regende nog steeds en om de tijd te doden dronken we een pilsje in een cafeetje. Ook werd er door diverse jongens een kaartje gelegd.

Het volgende probleem kwam weer op de schouders van de verantwoordelijke personen terecht. Het vinden van een overdekt onderkomen. Piet, Hans, Pim M. en Loek namen deze opdracht op zich. Eerst gingen zij naar het Verkeersambt alwaar zij te woord werden gesteld door een beeldschoon meisje van omstreeks 20 jaar. Terwijl er drie sprakeloos toekijken voerde Piet het woord. Van de leraar uit Langen (ja, weer die!) hadden we het adres gehad van een leraar van de Volkschool uit Au, en deze zou ons wel kunnen helpen. Van het meisje kregen we het adres en vol goede moed gingen we naar de school toe. Eerst kwamen we bij een deur wat de achterdeur bleek te zijn, maar we ontdekten hier wel een overdekte ruimte die ons later nog van pas zou komen. We liepen om en kwamen bij de hoofdingang. Alle lessen waren nog bezig dus we waren erg stil. Bij navraag aan enkele leerlingen kwamen we te weten dat onze man niet meer aanwezig was.

Dus stonden we daar! We vertikten het om met logo banden terug te gaan en gingen dus op onderzoek uit. Op een door stond 'directeur' (ig het Oostenrijks) en nachtjes klopten wij aan. Het bleek het hoofd van de Hoge school te zijn en wij legden hem daar onze problemen uit. Ook zeiden we tegen hem dat we al een plekje hadden gezien. De goede man luisterde naar al onze problemen en zei dat hij in principe wel akkoord ging maar eerst contact moet zoeken met de Haussmeister, de concierge. Nadat deze gevonden was en van alles op de hoogte was gebracht moest er nog het een en ander geregeld worden. Wij bleven daarom even in de grote hal wachten en vroegen ons af of we iets in Nederland ook zou kunnen. Ik zie het al voor mij dat de Oostenrijks jongens komen bij de rector van het Bonhoeffer-college vragen of we een nachtje in de flatsenstalling tegen elkaar. Alleen het idee niet!

Hier wij hadden succes. Ook mochten we gebruik maken van een wasbal en enkele toiletten. Dankbaar namen we afscheid van de twee heren en gingen terug naar de andere jongens. Het team van dienst had vooraf verwachtend om samen met een stuk brood lieben we ons dat best snaken.

Toen we met 'n ogen bij de schoolbanken vertelde Pint eerst dat we het heel schoon moesten houden, en vooral bij de toiletten moesten we een beetje oppassen en natuurlijk niets vernielen.

Er lag een grote berg karton die we mochten gebruiken, en dat was wel nodig ook want de vloer was van echt beton gemaakt. Boven op het karton werden de binnententen neergelegd en dan pas de slaapzakken. Al met al was het nog vrij hard maar daar was niets aan te doen. Terwijl het team van dienst met het eten bezig was luisterden wij een beetje naar de muziek of frieten ons een beetje op.

Iedereen had wel honger gekregen en het eten zag er makkelijk uit. Maar het was niet eetbaar. Tijdens iedereen kreeg terstand een hartverwarming bij het horen van de eerste hap. De aardappels waren niet gaar en het leek wel of de bieten zo van het land kwamen. Ze waren koud en zout!!!! Afgrijselijk! Zelfs de meest doorgewinterde rowans kregen het idee of Marcel met een vergiftigingspoging bezig was! Alleen Tim, ook team van dienst, en Hubert vonden het lekker!

Deze jongens kregen dan ook meteen 20 minuten met eten voor hun neus, maar dat was voor hen zelfs te veel. Want de kwaliteit was zeer slecht maar de hoeveelheid gaf aanleiding tot speculaties of er een weghuise gevoed moest worden. Naar goed, nadat al het eten uit de nestings verwijderd was en deze waren schoongemaakt gingen de meesten op hun slaapzaak liggen en een beetje kaarten. Telen hadden wat drank en eten ingekocht en gingen die avond niet meer weg. Pim N., Jos S. en Loek hadden wel een en gingen naar een restaurant om nog wat te drinken. Net toen ze wat te eten hadden besteld: ham - kaas - salami - koninklijke - sia - brood met een glasje schnaps (wat er bij hoorde) kwam Hans binnen en deze kraag soveel trek dat hij het ook bestalde. Pim en Jos lachten geen schnaps en dus dronken Loek en Hans alles op. Om 23.00 uur kwamen ze terug bij de overigen en daar was het feest nog in volle gang. De meesten hadden erg veel lol en van slapen kram ook nog niet erg veel toegecht. Tegen een uur of 12 doken de eersten in hun slaapzaak en langzamerhand volgden de anderen ook. Om 01.00 uur kregen de leden ook een hint om te gaan slapen en toen werd het al snel stil. Reich - knappe dochter - Reich,

Team van dienst: Marcel de Geer

Kwaliteit	:	3
Kwantiteit	:	10
Opzet	:	3

Vrijdag 1 juli 1977.

De vorige dag hadden we afgesproken dat we vandaag een rustdag zouden hebben en dat 15 jongens zonder rugzak naar de berghut, de 'Edelweiss', zouden gaan. De overige acht zouden dan proberen om een plaatsje te krijgen op de camping. Proberen, want van de mooie juffrouw van het Verkehrszentrum was het propvol dat wele horen hadden gekregen. Het team van dienst ging extra vroeg op pad en wij zouden hen een uur later weer ontmoeten bij de ATO-winkel. En hier beginnen de problemen: Vanuit de school waren er twee winkels: één 2 km. de ene kant op en één 2 km. de andere kant op.

En natuurlijk hadden we te last door dat we alles bij de verkeerde hadden. Tijdens de groep bij de ons winkel stond was het team van dienst nogens te bekennen. En het liep onderhand al tegen 11.00 uur. Wil en Jos S. gingen op onderzoek uit en de slachtoffers werden gevonden. We hadden inmiddels al wat broodjes gekocht en melk en toen het team eindelijk aan kwam was het moeilijk om van hun brood en melk af te komen. De enige die zich van deze problemen niets aantrok was Roland die doodziek in de berm lag te slapen. Hij had last van ernstige maag- en duodenontstekingen. Om 12.30 vertrokken de 15 jongens eindelijk naar de bergkut. De rugzakken werden in een auto gelegd. De vertrekking van deze nacht die tot de volgende dag 12.30 (precies 24 uur) zou duren vult u verderop in dit kampverslag aan treffen.

We bleven niet zijn ogen over, te weten Roland, Albert (Norbert had zijn camera mee voor een filmafdeling), Jos, Pim, Rens, Wil, Frank en Loek.

Barat gingen we naar restaurant Reich waar we een kopje koffie en een gebakje aten. Van de afdeling hadden we geld gehad om dags dag door te komen en Pim betaalde hieraan. Hierna vertrokken we naar de camping. De rugzakken werden voor de ingang neergezet en omdat Loek het beste Duits sprak ging hij proberen om een plantje te krijgen. Pim ging niet als hulp. Het was moeilijker dan we dachten. Loek moet alle zaden bijzettien maar de oude beheerster was niet te overtuigen. We zeiden dat we al een week in de bergen hadden geworven omdat dat we ons hadden kunnen wassen en dat we een ziekte hadden. (Roland was langdurig op de grond gaan liggen!). Ook zeiden we dat onze kleren nodig eens een wasbeurt nodig hadden. Maar het bleef niet! Als reden voerde ze aan dat het vol was, en dat jonge mensen altijd veel levenszaakten. Dus wij vertrokken en Loek ging het proberen bij een boer aan de overkant van de weg. Deze zei dat er nog gehoopt moest worden en dat hij niet alleen kon beslissen. Dus naar de volgende. Op dat moment knapte er iets in het binnenste van de beheerster van de camping want plotseling kiep ze ons terug en wees ons een klein plekje toe. Het was echter precies wat we nodig hadden en we waren daar achter dus zeer dankbaar! Barat ratelde ze het reglement nog eens voor ons op en toen liet ze ons

eindelijk alleen. Vlug werden de tenten opgezet waarna Roland zijn slaapzak ophaalde. Al gewuviel hij in slaap en zou er die avond niet meer uitkomen. Het stukje terrein was te klein voor 3 tenten dus zetten we er maar 2 op. We gouden dus voor een nacht met 4 man in een tent moeten slapen en dat vond we niet erg. Gewillig juist!

Rens, Pim en Frank gingen broodjes kopen met overheerlijke pasto en nutella en dat lieten we ons goed smaken. Nadat we lekker gegeten hadden besloten we te gaan zwemmen. Het koste 10 Cs per persoon. Jop en Loek waren het eerste in het water en op dat moment kwam de badmeester eraan. De haren van Pim waren te lang en hij moest een badmuts op. Loek ontsprong de dans want doordat zijn haren al nat waren zag de badmeester niet dat deze nog langer waren dan die van Pim. Het buien koste Pim 7 Cs en hij moest 20 Cs borg betalen, maar hij zei dat hij die niet bij zich had en dus niet kon betalen. We hadden wel plezier maar waren vrijwel de enige bezoekers omdat er in feite weinig te doen was. Tegen een uur of 5 vertrokken we weer naar de camping waar Pim zich bezig ging houden met het eten. Op het menu stond macaroni met lekker veel vlees en een pilafje erbij. Hierna nog een biertje toe. Na het eten werd er taftruim gehouden en we besloten op de avond door te brengen in een cafe, op 2km. afstand van de camping.

Om 21.00 uur gingen we erheen en hier hadden we een doeldwaze avond. Frank en Loek hielden nog een wedstrijd die volgens omstanders door Frank werd gewonnen, maar hij moest wel voortijdig worden afgebroken dus helemaal zeker blijken we het nooit te weten. He, Frank... whoot,

Om 01.00 uur gingen we met zijn zevenen terug naar de tenten en werden we bijna nog aangereden door een of ander mollekt in een Peugeot 204, broek diesel. Alleen Loek kan zich hier niets meer van herinneren. In de tent werd Loek nog herhaaldelijk belaagd door Frank en Pim maar ze vielen al snel in slaap! Van skilessen kwam deze nacht niets.

team van dienst. Norbert v/d Berg

Aangezien er niet met de gehel groep gegeten werd zijn er geen cijfers beschikbaar.

Buro Balkum.

Verslag van het groepje dat de berghut met een bezoek ging vereren:

Na het mislukt ontbijt werd er nog even een kaffee getrunken bij een verschrikkelijk zenuwactige Noteleigenaar, voordat de 15 berggeiten van RA'72 aan hun beklimming begonnen. Deze 15 waren Sjaak, Evert, Rob, Bob, Norbert, Hubert, Piet Hein, Jos Gl., Marcel, Eric, Theo, Pim van E., Hans, Arnoud en Wim. Het weer was prachtig en het humeur opperbest. De bagage was verdeeld over twee rugzakken (sorry: 3 rugzakken!) en deze werden om de beurt door iedereen gedragen. We kregen meteen al een vinnig steile helling. Op een alpenweide werd wat gerust en gedronken. We zagen verschaidene herten, racen en zelfs een koppel buitelende hermelijnen. Hoe hoger we kwamen hoe mooier het uitzicht werd. De kinderen onder ons vermaakten zich best. Hoewel Hans het verbod (nou ja, het was ons aller Hansje) gooiden ze stenen de helling af. We zullen geen namen noemen hoor, Eric. Na vele litertjes zweet en veel gepuf werd Alpengasthof Edelweiss bereikt. Bij de eigenaar die ook nog een woordje Hollands sprak, werden de bedden besproken.

Ze zeggen wel: Hollanders-waterlanders en dat bleek cok wel, want vlak bij het gasthof liep een beekje en dit werd even omgeleid door de waterlanders. Voordat de Hélonke - Spilze van de Kanishfluh zou worden bedwongen werd er eerst nog even een soepe genutst. Daar Wim op een losse zool liep en Theo toch niet meeging (hij bleef beneden met Pim van E. en PH.) werden de schoenen nog even geruimd. Om 16.45 vertrokken 12 van de 15 berggeiten. Het was een zware tocht met vele smalle richeltjes en gladde hellingen. Na een uur klatuieren bereikten 7 van de 12 (de vijf anderen waren afgevallen) de top op een hoogte van 2014 meter. Dit waren

Hans, Eric, Hubert, Jos Gl., Evert, Rob en Wim. De top was een plateau van 2 bij 3 meter met een houten kruis erop. Als je eraan staat lazerde je onmiddellijk 600 of 1000 meter naar beneden. We zagen de plaatsen Bezau, Bizau en Schnepfau waar we twee dagen daarvoor geweest waren liggen. We hadden een prachtig uitzicht.

Na zo'n tien minuten werd begonnen met de afdaling. Om 18.30 uur waren we weer bij het gasthof waar de soep al voor ons klaar stond. Het werd langzamerhand fris buiten, dus gingen we in het gasthof zitten. Er werd wat gekaart en gepraat en om 9 uur gingen we al naar bed. En wat voor een bedden, een ongekende weelde! We sliepen in twee kamers van 7 en 8 bedden. Het waren lekkere zachte bedden en warme dekens. Eindelijk weer eens slapen.....
Slaap lekker allemaal.....
.....Piep, ronk niet zo!

Goeie morgen, lieve lezers en lezeressen. We hebben als vorsten geslapen met als achtergrondmuziek het geronk van PH. De zon scheen 'en de lucht was onbewolkt. Het zou een mooie dag worden. We hadden havermout als ontbijt. Daar we alleen zwemmen wilden werd al gauw begonnen aan de afdaling. Deze liep gesmeerd. Alleen op het eind waren er twee stormelingen die over het hooi van een boer liepen. Deze zag dat en kwam achter ze aanrennen al rennende en zwaaiende met een stuk hout. De twee boosdoeners, Theo en Eric, renden weg en Rob die niet over het hooi liep maar erlangs droeg een rugzak en daardoor kon hij niet snel genoeg wegkomen en kreeg daar door een paar flinke tikken. Rob snikken en Theo en Eric lachen. Arme Rob toch!

We waren al gauw bij de camping en daar werd de rugzak neergezet en zijn we gaan zwemmen.
auteur,
Wim Glorie.

Zaterdag 2 juli 1977.

Aangesloten we het de vorige dag nogal laat hadden gemaakt kunnen we even goed vrij vroeg ons bed uit. Maar dat kwam meer door de zon die met een vergaande op onze tenten neerstreek. Om half 8 stonden Pim en Loek naast hun bed om zich net het ontbijt bezig te houden. Ik keek geen oud brood met een kerig beleg maar volledig vers brood met een uitstaart. De anderen waren door de dantekalkige geur ook al snel hun bed uit en zelfs Frank, die het niet haag in zijn beh bed, kon dit niet weerstaan. Samen met de melk was het een heerlijk ontbijt.

Tegen een uur of half 9 konden de camping tot leven en wij gingen van ook bezig houden met de hulshandelijke beladeningen. Hierop werd de valde vast afgewassen en daarna kregen de mensen hier o zo nodige wasbeurt. Het ging hier echt professioneel toe!

Naar we dit achter de rug hadden werden de tenten ontzuidt en een beetje gelucht. Het gevolg was dat letterlijk alles uit de tenten werd gegooid en dat had een onbeschrijflijke banden tot gevolg. Wij voelden echter weinig lust tot opruimen, aangezien we niemand enige overlast bezorgden. We gingen lekker koffie drinken. Hierna keerden we terug naar de tent, hadden wat te drinken en gingen liggen sommadies in een erg hettzon. Op de camping waren vole knappe, jonge dames gestationeerd en deze waren bijna allemaal aan het tennisban. Wij vroegen of we ook even mochten en zo hadden we weer contact gezocht. Vooral Wil voelde zich nogal aangetrokken tot Ria, een Nederlandse meisje van een jaar of 15. Hij zou er later nog meer mee te maken krijgen.

We wisten dat de rest van de groep om een uur of 12 terug zou komen en dat als wij voor een kamplaats zouden zorgen er een kans inzag dat we deze dag ook hier zouden blijven. Hierop werd de camping betaald en daarop gingen we op zoek René en Loek vonden wij een terreintje waar hangsten de elgenbars aan het sten waren besloten we pas die middag terug te gaan en te vragen.

Om 12.30 kwamen René en Sjaak als eerste bij de camping aan al snel gevolgd door de rest. Na het uitwisselen van de noodzakelijke informatie werd besloten dat we hier zouden blijven mits wij een kamplaats vonden.

De verdere middag werd in het zwembad of in de omiddellijke nabijheid doorgebracht. Tegen een uur of twee gingen Pim van B. en Loek naar het terreintje. Daar en troffen daar de eigensap die aan het werk was op zijn houtzagerij. Nadat Pim de problemen ook hem had voorgelegd keek de man eerst zeer bedenkelijk maar met een gebaar van 'het moet maar', gaf hij toch 'n toestemming!

Nadat iedereen van dit feit op de hoogte was gebracht werden de tenten op de camping opgebroken en vertrokken we naar het 200 meter verderop gelegen terreintje. Hierna gingen we met 'n olijf naar een groot restaurant waar we gedronken werd en waar ook een kaartje werd gelegd. Piet en zijn teamleden vertrokken vroeg naar de tenten om het schoon te maken. Tegen een uur of 6 vertrokken wij ook naar de tenten op daar kregen wij een fantastisch dinar voorgeschoteld. Piet had zich weer eens overtroffen.

Nadat wij allen uitgeteld op de grond lagen kregen wij Ria in de gaten die liep langslop. Omdat Wil net in de teamraad zat werd er weinig aandacht aan haar besteed en ze liep dus gewoon door. Maar de teamraad was nog niet over of Wil stoof weg! Een half uur later was hij echter al weer terug. Hij had, zoals we dat in de vrijverkringen noemden, een blaauwtje gekoppen. Hij was nu echt stuk, echt stuk want de grote buigens die dit al veel vaker in hun reurige liefdesleven hadden neergeslagen liachten wel even in hun vuistje maar deden toch hun best om Wil te beschermen. Dit duurde echter maar half!

Tegen een uur of 8 vertrok de gehele groep naar een restaurant en naar een café 'Anglique'. Hier hadden wij een hoop lol. Ook wisten we dat er in de school waar we geslapen hadden een groot Volksfeest aan de gang was. Dit was om 20.00 uur begonnen en kostte 50 Cs. Veel te duur dus. Maar we hadden gehoord dat je op 22.00 uur slechts 25 Cs moet betalen. Onze cameraman Albert en Loek besloten toen te gaan. Het was er zeer druk en erg gezellig. Behalve enkele boeren die liedjes zongen, en gezien het applaus waanzinnig populair waren, zagen we ook nog een houthakkers-sumo. Dit was voor ons het hoogtepunt van de avond. Uitstellen kunnen we het niet maar hopelijk is het op de film goed te zien!

Tegen een uur of half 12 liep de auto leeg en wij besloten ook weg te gaan. In de auto was alles al in dijspe rust en bij de tenten hoorde ook een heel vredige toestand. We praatten nog wat na en daarna deden we de sloopzak in, je kent het geloven of niet, maar Jos werd ook nog wakker en samen hebben we nog een halve maat Chrys opgegeten.

Slaap moeizichtig en dank aan Rio!

Team van dienst: Riet Hout

Kwaliteit	3	3
Kwantiteit	3	3
opzet	3	3

Zondag 1 juli 1971

Ik vind Hans best een geschikte jongen maar 's morgens moet hij loslaten van mij want hij blijft want dat heeft hij altijd de eigenaardige hobby om mij mijn bed uit te trotsken. In het uitzindigste van het geval is dat het hem nog altijd lukt ook! Zo ook vandaag!

Om 8.00 uur waren alle tenten bijna afgebroken, op die van Jos na. Deze had samen met 'n teamlid afgesproken om te achteren, vanwege Hans. (zie bladzijde) Het humeur van deze twee jongens was er niet beter op toen ze het ontbijt brachten. 3 droge broodjes met appelsap,

1. ik hou niet van droog brood.
2. ik hou niet van appelsap.
3. ik hou niet van jongens die op met de pot naar buiten.
4. Jos was niet met deze drie voorgebrachte dingen eens.

Wij waren dus weggedaan!

De eigenaar van het veldje deed nog even vervelend en wij moesten hem nog 100,- De betalen. Zonder ontbijt gingen we dus op weg naar Schröcken. Eerst eerst door het bos. Het liep heellijk over een smal bospad en op die ene kant die Jos G. ons de verkeerde weg instuurde ging alles goed!

Op een gegeven moment kwamen we uit het bos op een drukke verkeersweg, de enige verbinding naar Schröcken. Na even geruist te hebben gingen we aan de linkerkant van de weg lopen om de laatste 10 km. te voltooien.

We ontvingen 5 km. Kuzen en een gasthof tegen en door de hitte liepen de zweefdruppels in ons kruis. Wij besloten wat te gaan drinken.

'Frühling 23 cola Ditsie.'
Nee, ik moet specie. (specie = cola en coke = cokes) Dat was natuurlijk Jos G. voor die op moest vallen. Nou, Frühling 22 cola en één specie!!!

Ban da vrouwein werd gevraagd hoeveel km. het nog was en we kregen als antwoord 5. We vestrookden in groepjes.

Het weer was nog steeds erg warm en de weg steeg constant. Daarom werd er ook erg veel gerust. Het ergste slachtoffer was Herbert die net een verschrikkelijk grote holt op zijn dijbeen erg moeilijk liep. Samen met een paar anderen bleef hij weg achter!

Ruimtelijk waren we in Schröcken. Het viel wel tegen: ongeveer 5 huizen, een kerk, een kroeg, en een winkel die gesloten was. Eljae zou ik het belangrijkste vergeten: een... wat nog niet kan! De klokkel deze werd door de vrouwein gedring: nadat wij vrijwel leeggemaakt. Naar dat zal ook wel gekomen zijn doordat er een zeer knap meisje achter stond. Vooral Pim van E. had er wel trek in en praatte honderduit tegen het meisje.

Toen iedereen na een uurtje een beetje was opgekapt werden we geconfronteerd met het volgende probleem: we hadden geen eten, geen benzine en geen een moeit om door te lopen! Nu wat doe je dan? Het volgende: het bleek dat het kioske een pleisterplaats was voor reizigersschappen. De mensen kochten over een kaartje en vertrokken weer. Wij hadden het plan opgevat om te gaan liften naar Werth. Als vrijwilligers gorden Jos G. en Loek aangewezen. We konden er net een Nederlandse bus aan die lange Werth meest. De chauffeur bood ons een lift aan die we natuurlijk gretig accepteerden!

Het was een fantastisch reisje toch. De bus moet erg veel stijgen en soms vroeg je je af of hij het wel zou reden. Zelfs Jos, die toch wel grote auto's gewend is, kneep hemaf om toe!

In Werth was echter niets te krijgen en wó mocht dan nog verder meerlijden tot Leich. Het was een afstand van ruim 30 km. In Leich bedankten we de chauffeur en wensten de Nederlanders nog een prettige vakantie. Daarna gingen we op zoek naar een winkel. Het was onderhand 17.00 uur geworden en het was zondag! Geen makkelijke opgave dus.

Naar natuurlijk vonden we niet in het vakantieoord van Queen Juul.

Goen Broed, want dat was uitverkocht! Dus namen we kruikbrot mee. We hadden nog even even een conflict over de hoeveelheid die we mee moesten nemen maar in overleg met de winkeljuffrouw besloten we dat we er aan 5 genoeg hadden. (Later bleek dat we er best twee meer hadden kunnen meenemen!). Daarna gingen we naar de benzinepomp die voor 35 Gs. enze 3 tankjes volgooide.

We hadden brot en benzine maar daar heb je weinig aan dus gingen we natuurlijk op zoek naar melk, kaas, boter en vlees mogelijk nog andere baleggingsemogelijkheden. Deze vonden we in een melkfabriek waar we beiden een zeer groot glas melk naar binnen wikkelen. Nadat we alles ingekocht hadden besloten we snel weg te gaan, want niemand wist hoe snel we een lift zouden krijgen.

Nadat loek 'n sonnebril bijna kwijt was geraakt staken we onze vingers uit en hadden bijna onmiddellijk succes. Een Oostenrijker in een Ford Capri stopte en we mochten meér rijden. Hij wiette er flink de waart achter en reeds na een half uur waren we in Werth. Aangetrouw wij rechtsaf moesten naar Schrijcken, en bij Linksaaf naar ?, stopten we uit en gingen opnieuw liften. Het was nu weer een Belg in een BMW die ons meenam. Hij praatte hunderduit maar Jos en Loek, die toch al goed de vreemde talen goed beheerden, begrepen er weinig van en moesten herhaaldelijk vragen wat de goede man nu weer bedoelde!

Toen we bij de anderen aankwamen piepen deze ons al toe: patatpatatpatat... Frites! U bent het verhaal wel. De jongens werden even bedankt voor het welslagen van hun moeilijke missie en daarna kon het team van dienst eten koken. Pim N. had het 'n eigen waarlijk geslaagd door macaroni op het menu te zetten met vlees. Terwijl hij geslaagd werd hadden de anderen een spelletje gevonden. In een kuil waren vleehakken (kapotte eetstokken) gevonden en hiernee gingen de jongens elkaar te lijf. Vooral Jos C. had een ergo nootje en het is te begrijpen dat andere jongens hem probeerden af te pakken. Logisch! Maar niet voor Jos. Hier kunnen reeds de eerste rare mentaliteitsverschijnselen bij hem naar voren want iedereen die 'n stok ook naar een reukte kreeg een klap en het hadden loek hen harder dan het lachen.

Later zou blijken dat deze afwijking van Jos zelfs onregelijke vormen zou gaan aannemen!!!

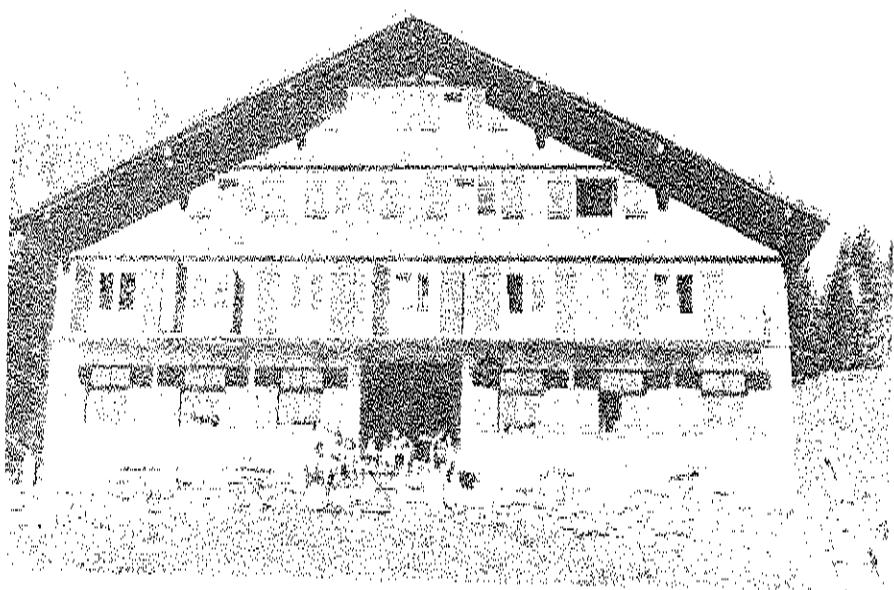
Het eten was redelijk maar weinig! Onder het eten konden er nog 4 jongens uit Groningen een praatje maken. Na het eten en afwaschen vertrokken we naar ons kampterreintje. Een klein veldje waar we later nog 50 Gs voor moesten betalen. Om half 9 waren alle tenten opgezet met natuurlijk de tent van Jos weer als laatste. En dat terwijl deze ook nog het ontbijt voor morgen klaar moet maken! Het plan was natuurlijk om zo vroeg mogelijk op te staan en daaron hadden we besloten om nu reeds het eten te maken. Samen met Pim ging het team van dienst aan de slag. Om 11.15 was alles klar en nadat Pim de tussenvoorbereidingen potje gedaan (sartieren en frambozen) maar binnen had gewerkt, (hij dook bij zijn tent in en gingen los en loek nog even naar het dorp waar ook de rest van de oude garde wachttig was. Hier werden enkele diepsinnige gesprekken gehouden en grote problemen werden ontwaard. Ook de pitte - Rux werd regelmatig geplunderd. Om half 17 gingen we naar de tent en proberden in slaap te komen: ik sliep, ik sliep, ik sliep (nog niet). ik wacht op ier schoon hó!

(Belgisch spreekwoord)

Naam van dienst	Pim Kolenman
kwaliteit	8
kwantiteit	7
opzet	7

Hoogte: 4 juli 1971.

Natuurlijk was het Ruis weer die om kwart over 5 mijn kansen onder mijn hoofd vandaan trok met het verzoek om op te staan. Om kwart voor 6 was het hele terrein netjes en nu een snel en goed ontbijt worden om 6 uur de eerste stappen ondernomen. De eerste 5 km. werden uitgegend afgelegd en we praatten onszelf dat we zo vroeg waren weggegaan want in de kijks hadden we het mocht gered. We aten die eerste 5 km. 1000 meter. Dit was het zwakste stuk en toen we boven bij een restaurant kwamen werd er door het team van dienst koffie gezet want het restaurant was natuurlijk

Hog niet open om 7 uur. Wel waren de werksters bezig en bij midden kum ogen wel hebben uitgekeken toen ze ontwaakten toen we water uit de wc haalden. Op de stoep werd de koffie opgedronken en daarna werden de vuile spullen afgewassen, wederom in het toilet!

Na een uurtje was iedereen gereed uitgestrukt en gingen we verder. Er ontstonden al weer snel groepjes. Haroel, Piet en Loek bleven wel erg ver achter vanwege hun interesse voor de natuur. Bij elkaar werden er door hen 35 natuurfoto's gemaakt. (Flora en fauna). We werden dan ook fantastisch zeldzame dieren waargenomen. De laatste groep was om 12.00 uur in Leek en hier troffen wij een totaal ontroerde en ongelukkige groep jongelui aan. Zoals gezien waren wij netjes na aankomst de eerste de boete kreeg ingedoken, maar dat zou hun lelijk ophalen. De prijs van een pilje betreft behoorlijk het ontstellend hoge bedrag van 25 Us. Leek is dan ook een dure plaats, niet alleen vanwege het feit dat Queen Juul er op holiday gaat maar ook omdat vele andere rijke jette - figuren deze plaats als vakantiebestemming nemen. We werden vele grote auto's gezien zoals (de amirale) persoedassen, jaguars en andere dure merken!

De jongens met de meeste poen droegen daar nog een pilje en een stuk gebak en daarna gingen we een beetje rondkijken in Leek. Natuurlijk stilstond het er van de toeristen. Reisgevalschuifjes uit alle delen van de wereld! Het feit van dienst behoeft ons Jos weer eens de pilje en samen met Loek moest hij het brood klaarmaken dat Jos eerder daarvoor had ingeslagen. Alle Gastricummerseiden dat wij dit brood best voor een grote winkel konden bemachtigen maar de Bakkumer en de Noord-dorper begrepen dat wij dit vanwege hun stand niet konden maken en verdwenden direct naar een houtel achter een goed restaurant. Met de hulp van Klaas werd het snel klaargemaakt en samen met een pak melk werd het nog sneller verorberd door de grote massa. Onder het eten werden er al wat plannetjes uitgewreerd over dopen en al snel was iedereen het er mee eens dat Jos H. het eerste slachtoffer moet zijn. De helft van de doopcommissie vertrok reeds naar de doopvont en staarde zich verdekt op! Enkele anderen bleven in de buurt van Jos en lokten hem onder valsal voorwendsels

naar beneden, uiteindelijk in de richting van de bak. Evenals in de tuurt werd Jos door de verschillende ledan opgespannen en netjes in de bak gedompeneerd. Dit gebeurde eigenlijk iets te netjes, want Jos was niet hopje onder gegaan!

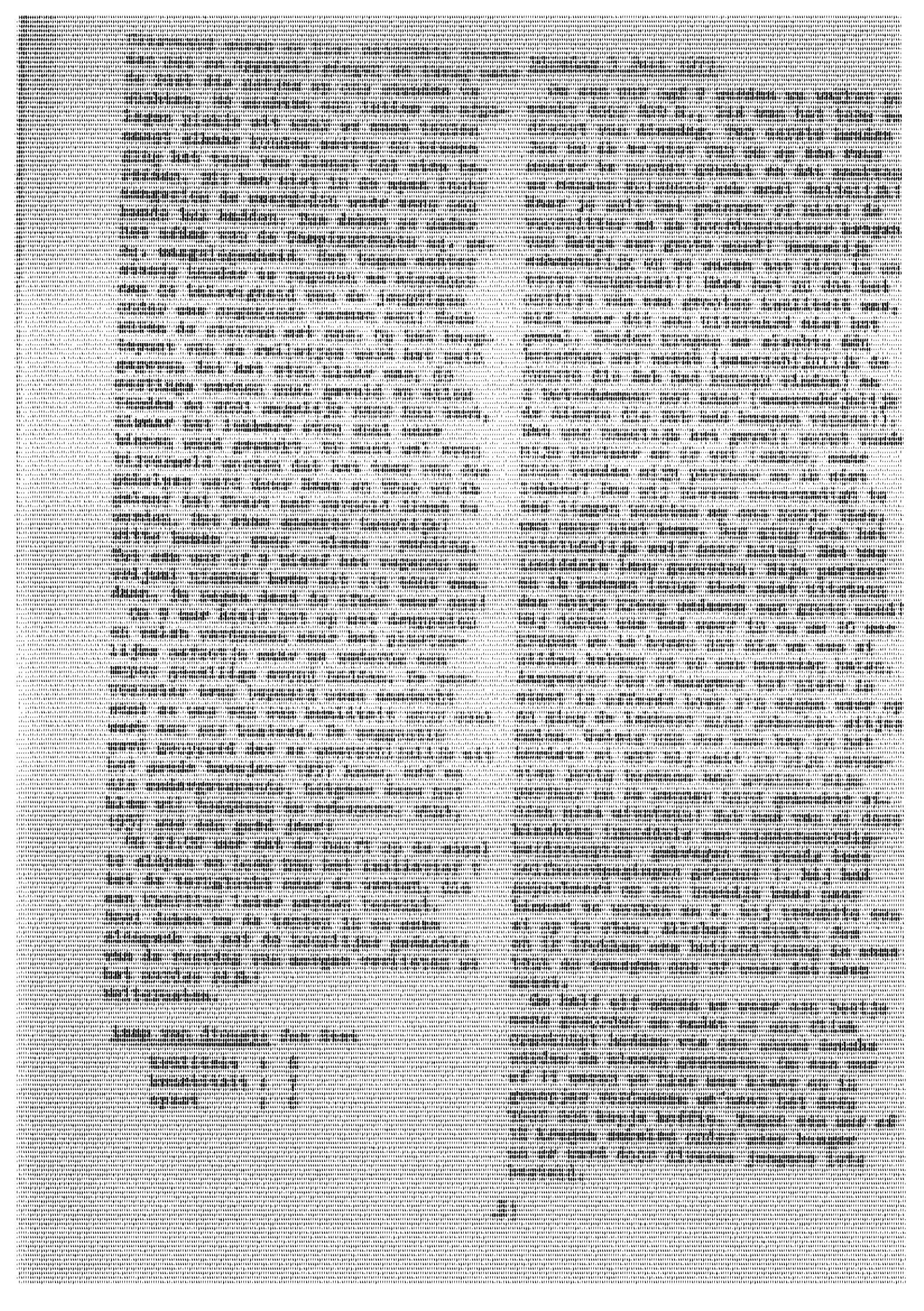
We waren niet tevreden en besloten tot een tweede slachtoffer: Bob Kolenbrander. Onder groots belangstelling van het publiek werd Bob na havig tegenstrippelen in de bak gespoeld. Dit keer lukte het wel en drijfnat stepte Bob weer op het droge. Maar nu was er weer het probleem dat we de mannelijkheid hadden en gretig gingen we op zoek maar het volgende slachtoffer: de Gastricummer in de doopcommissie vonden het nodig om weer een Bakkumer te nemen en dit keer werd Eric uitgezocht als object. Met een prachtige salta en tafel werdween hij in de bak om weer prostaand horen te kunnen.

Door de Bakkummers werd later de mogelijkheid geopperd dat door middel van deze dingen de Gastricummer hun modale gevoelstrekkendheid en hun overvloed tegen intelligentie (en hun fictie tegen verantwoordelijkheidsgevoel) probeerden te onderdrukken.

Merry gingen de beide jongens terug naar de rugzakken om zich om te kleden. De anderen bleven nog wat in het dorp rondhangen en een enkeling vond zelfs een café waar een pilje slechts 15 Us. kostte.

Daar was de hele afdeling het met elkaar eens dat Leek een dure plaats was en dat we beter verder konden gaan naar een volgende plek: Kijfster. Hier zouden we dan een rustdag hebben. Kijfster lag ruim 25 km verder dus besloten we om met de bus te gaan. De 23 Us. die ons dat per persoon zouden kosten betekenden wel een financiële afdeling maar dat waren we op de koop toe! Het team van dienst kocht wel het avondeten nog in Leek en zo stepten we volbeladen de bus in. Het was een leuke tocht op het feit dat de kinderen Loek bleven pesten omdat er een bejaarde vrouw naast hem zat! Onbegrijpelijk!

In Kijfster kregen we bij het uitstappen meteen een stukje vrouwelijk schoon te verwerken maar PH., Loek en Pim M. hadden geen tijd voor en snelden vlug naar de camping waar we uitzonderlijk werden ontvangen. We mochten gaan staan maar we mochten en nergens werd een probleem van gemaakt. Op de prijs kon PH. zelfs nog afdringen: slechts 450 Us. per nacht.

Hier werd loek waar het slachtoffers, maar nu niet of meer van zijn eigen vitaaliteit. Allen bestelden een portie patat en alleden loek had er een salade bij. Volgens de prijslijst kostte dat 35 Ce. Wel duur maar het ging!!! Tochdat we moesten betalen want toen schrok loek zich dood. Eerst dacht hij aan een forse prijsverhoging want hij moest 60 Ce betalen voor die salade en patat. Bij navraag bleek dat die 35 Ce. de prijs was voor het kindermenu, en aangesien loek sowel geestelijk als lichamelijk reeds lange tijd volkomen is moet hij de normale prijs, en die was 60 Ce, betalen. Gelukkig was hij hartelijk uitgelachen en vooral loek nam hier weer een belangrijke plaats bij in. En dat noemt zich nou verantwoordelijkheid! Hartelijk!

We hadden gehoord dat er 3 km. verderop een tunnel gebouwd werd onder een berg door en 6 jongens hadden daar wel interesse voor. Met de bus van 13.15 team van dienstje vertrokken we naar het 3 km. vermitop gelegen langen. Het weer was niet heel en de hele dag werden we gesteinderd door een motregen. We stelden wat vragen aan bouwvakkers en ze kregen we horen dat de tunnel 10 km. lang was, dat er in '67 met de bouw was begonnen en dat hij in 1980 klaar zou zijn. Jammer genoeg mochten we er niet in! Andere gingen zwemmen in het overdekte Hallenbad en hadden nogal wat problemen met de badmeesters ze medden ze niet schoonmaken, niet duiken, niet springen, alleen rustig banijter gewonen. Wij waren echter ohne Nederlandse waterritten goed genoeg om te weten dat dit tot diverse problemen heeft geleid. Veer anderen gingen de bergen in en bekijken de omgeving. Om 17.00 uur was iedereen terug bij de tenten waar bleek dat het brood van het team van Jos bij hun tent was weggepikt door een of andere hondslap! We maakten kennis met een jongen uit Rotterdam die hier net zijn ouders en zusje op vakantie was, en dronken een pilsje met hem.

Om 18.00 uur gingen we eten, wedervan op de heuvel vanwege de stormende regen. Naar omstandigheden was het eten redelijk maar het was niet bijster goed te noemen! Na het eten werd het meteen droog (leuk hoor!) en we vermaakten ons een tijdje bij de tenten. Tegen een uur of 9 gingen we samen met de jongen Klaas, en zijn zus en vriendin, respectievelijk Camille en Annemarie naar het cafe.

Hier hadden we een gezellige avond en luukscherhand kwam de hele afdeling op ons gelach af. Vooral Camille had het nogal hoog in haar bol. Iedereen hield ze voor de gek maar als je iets tegen haar zei dat haar niet aanspoed dat kon je meteen een grote mond krijgen. Dan moet je niet de kansen hebben en ze kreeg dan ook een gevoelige (geestelijke) beurt! Annemarie was veel vriendelijker maar ook veel zwijgzaam! Klaas was een beste jongen al kon hij wel een beetje opschepen! Om een uur of half 11 verdwenen de dames en bleven we met de heren over! Tot een uur of half 12 hadden we nog de grootste lol maar toen besloten we om ook naar bed te gaan! Het regende nog steeds. Bij de konten werd nog even nagepraat en daarna deden we de tent in.

p.s. wisten jullie dat de grote filmster Greta Garbo een appartement had in Kildare?

	team van dienstje	Bert-Jan Veldhoen
qualiteit	3	5
kwantiteit	3	3
opzet	3	7

Woensdag 6 juli 1977.

Om 8 uur werden we gewekt door Piet om even later mocht Marcel zijn ronde langs de tenten om een leider die wat wilde schrijven naar Ben Seegers Hervoor papier te geven. Na een eerstig ontbijt vertrekken we reeds om 9.15 voor de die dag te houden tocht. Louder rugzakken we 1000 meter klimmen, naar een weg met een groot stuwdamcomplex. Alleen Hans droeg zijn rugzak voor de alleeroute benodigdheden! De tocht was mensiterend, vermaaktelijker, kortom deed afbraak aan het mens zijn! Maar het was een prachtige tocht. We liepen in totaal 36 km, en stegen om precies te zijn 980 meter. Sommigen moesten we op handen en voeten klimmen, zo alle machtig steil was het! Bij het stuwdam kwamen de eersten om 11.30 en de laatsten om 12.00 uur aan. Geluidig was er een selfbedieningsrestaurant en menigeen kocht koffie - taart - colas enz. Een enkeling ging meteen al weer terug maar de meesten bleven een uurtje boven. Om 13.15 gingen de lastaten naar beneden en kwamen daar om 14.30 aan. De wo. was een gewild object en ook een piloot ging er wel in. Aangesien het al halverwege de middag was had het team van dienst geen eten dus moesten we daar zelf voor zorgen.

Daar hoochten we een pilje om iets achter ons chips en waren. Verder gebeurde er eigenlijk weinig. We bleven een beetje in het dorp rondhangen en legden een beetje in de zon te droevelen. Een enkeling was nog zo fraaiek om zijn zwemkleding bij elkaar te zoeken en een duik te nemen in het zwembad. Eigenlijk wachtte Jodereen tot het avond werd want dan zou er in de cultuurhal weer een doverend volksfeest ten tonele worden gegeven. Daarom zal dat ook wel de reden zijn dat ik ze nu (8-10-1977) niet meer herinner van de kwaliteit o.g. de kwaliteit van het eten dat die avond in onze woningen lag... Ondanks de extra moeite moet het toch van een redelijk niveau zijn geweest!!

Om 20.00 uur was het feest beginnen. Alle gasten kwamen spijzenmaalt binnen! Oh nee, we dachten we oef! Daarom dat om half 9 gingen we naar de Cultuurhal toe die al klinkt vol was. Het feest was dan ook al in volle gang. Voor Albert en Loek was het een herhaling van wat wij in Al reeds hadden gezien maar voor de rest was het iets nieuws en Jodereen genoot met volle teugen. Onze Hollandse vrienden uit Rotterdam waren ook aanwezig en samen hadden we de grootste lol. Er werden veel liedjes gezongen die wij niet konden verstaan, maar daaronder de plattelands bevolking en cabaretartikels en nooit lachen wilde dit ook op onze lechspieren. We lachten ons zo uit en dan dood! Ook een pilje aanhoudende best en zo langdurig werd het tijd om contact te zoeken met de plattelands bevolking aangezien het met de Rotterdamse deuren niet zo best wilde luktten. Dat viel ook tegen! Twee knappe jonge (maar later bleek huftee) meisjes werden door hun ouders weggestuurd toen bleek dat zij niet gehaeld ongevoelig waren voor ons avoeneel. Daar moesten we verderop luidken. Het was ondertussen half 11 geworden en we moesten opschieten want veel mensen gingen al thuis huis. Openst zagen we twee Franse meisjes zitten. Das Loek er op of en hij probeerde in vloeiend Frans wat meer van het tweetal te weten te komen. Dat lukte allentallen best tot vader en moeder van de dansvloer terugkeerden en dit avontuur ook doodbloedde. Wel bleef Loek nog een tijdje met het vloerpraten tot we om 11 uur naar huis gingen. Das vlug op zoek naar andere objecten. Deze werden ten slotte toch nog gevonden in enkele Oostersrijke Dames. Hier gingen we samen de dansvloer op en daarna...

Het bleek een stap te zijn wat uit Nederland en hier in een hotel als vakantiehulp werkte! Om 12 uur was het feest afgelopen en moe maar voldaan gingen we naar de tenten terug alwaar we snel in een diepe slaap vielen! Nog twee dagen voor de vertaardag van ondergetekende..... Gutenacht, elaf zaaktttt!!!!!!

team van dienst	Wim van Hooff
kwaliteit	8 6
kwantiteit	7 7
opzet	8 8

Donderdag 7 juli 1977.

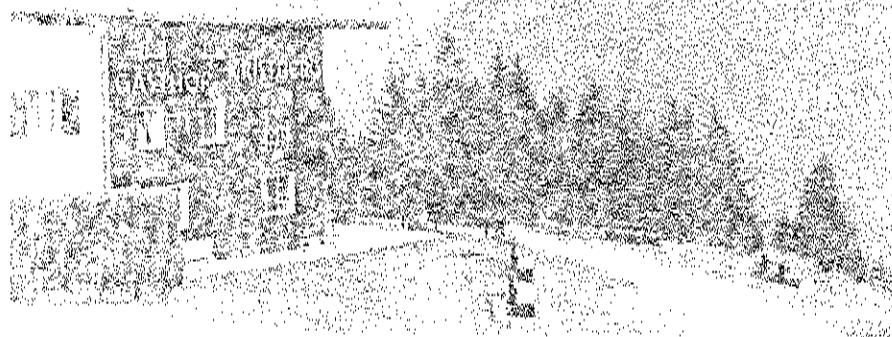
Om 6 uur werden we door het team van dienst gewekt en wetende dat Hans hier ook deel van uitmaakte begon de dag wat niet al te best! Hoewel het team van dienst gel een compliment verdienende van het uitstekende ontbijt! Om 9 uur waren alle tenten afgebroken en konden we vertrekken. Alleen Jos G. maakte een beetje ruzie omdat hij de spullen van zijn tante niet wilde meenemen.... Om het allemaal manl sans op een rijtje te zetten mochten we bij het begin beginnen!

De teamspullen waren als volgt verdeeld Piet is niet precies bekend omdat we weten dat alle eten die toch mee genomen moet worden door Piet gedragen wordt:

Bob	1 mokken
	haringen/ stokken
	uitentent
	1 kg. grissmeel
	1 kg. havermout
	1 schuurspons
Jos	1 pannenset

En op het eerste oog een lewat ongelijke verdeling maar volgens Jos G. wel eerlijk!

Leten we beginnen in de garage van Piet toen de kampspullen verdeelt werden moesten alle teamleiders bij Piet komen Jos was hier echter ook aanwezig, hoewel geen teamleider. Hier ontstond al een fikse ruzie tussen Bob (ook hij is geen t.l.) en Jos omdat Jos het vertikti om iets meer dan de pannenset mee te nemen! Om deze ruzie voor te sussen gaf men Jos z'n zin en met alleen de pannenset ging hij naar huis.

Ik weet best niet welke man er liggen
maar hoorde dat goed al te horen omdat
gehadt bouwende was en had handen die
dikker dan dikker al te hard waren om dat
man niet alleen doet het gevuld zijn
gaarde van Piet was ook doen had maar
dat was de dag van de dienst en had daarom
dat gevoel. Dan was de eerste die het
zwaar van deze situatie achter was om dicht
overt tot ons. Gelukkig bleek toch dat
die positievan om beduidend licht geworden
was dat heel veel. Het eigenlijk was dat
die grote zaken bleek goed voor beide
gevoelens even dat ik het volgtijds van
een illustratie van kleur mocht gebruik
had dat was een hele ontspanning en
gave dat gelukkig te slapen. Alleen dan had
het weer eens aan ons kleine trieste
dienstje geholpen om wat verlichting.

Toen de kerk geklommen en hadden weer
de kerk betrokken over de dienst:

team van dienst: René Groot

Maaltijd	+	8
Snacktaart	+	8
opzet	+	7

Vrijdag 8. juli 1977.

Hoi, Hoy, pipelepoer,
ik ben jarig!

Vandaag is goed om wel doorhaast wat
het voor de geschenkshop betreft ...
het feit dat ik 20 is geworden ...
adviseer ik u om niet harder na te
denken doch dit als een voorbereiding
dit domweg over te nemen en te ge-
loven en dan op het voorgrondende terug
te komen. Het liever over een
een paard (ik heb dus!). Zoch gauwe
geschenken ik niet genoegde gevoldus
uw aller hartelijk bedankt en nu
wel of niet geschenke dankbaarlijkingen.
Dank u voor deze kleine geschenken van
uw welbaast nutteloze tijd!

ps. U kunt uw tijd! Beter besteden
door bovenstaande regels zonder
na te denken nogmaals te lezen
en er vervolgens even bij stil te
blaffen staan. (stept u wel op
het goede patren uit de opein -
ik mag wel aannemen dat u dit het
lezen van bovenstaande regels van
achter stekstijf blijft stilstaan
en..)

ps. Bedoel 's of kast' s kunt u krijgt

dag na studieavond.
Van Rondeelstraat 15
Delftum

.....houwel ik en wel bij moet zagen
dat u misschien beter tot volgende jaar
kunt wachten aangezien de kast's -
of zoals u wilt - bedoel 's dat twee
jaar zo groot zullen zijn, ongetwijfeld!
Dank U.

Haar om op de vakantie terug te komen
de Moor Marok de Geest had het voornemt
om op deze heuglijke dag het ontbijt te
mogen kiezen want hij maakte wel iets blauw
aan op het visitekaartje stond
afstand: Betonfabriek "Triton".

W.V. de Geest:

Ik wil er verder geen rekening over houden.
Vraag u even of maar nuw want die
niet het best kunnen herinneren!

Na het eten gingen we vertrekken maar
benodigd, het Silberthal, wat een prachtige
omgeving was. Dit was tenslotte de jaarlijks
terugkerende traditie voor Piet Krol,
natuurlijk het feit dat hij iets vergat was
te vinden! Daar het weg te begrijpen dat
daarom een pototoestel vreesd maar dat
daarom vergeet om 'n diepzaak in zijn
rugtas te stoppen en die domweg op het
kampplaatsje laat liggen terwijl hij even
daarvoor wel al het vuil er vanaf heeft
gehakt. Die in onverbeterlijkh! Haar
gelukkig waren enkel anderen het en Jos
S. (die konna niet een punt al zijn) non ben
niet. Nadat Piet bijna van de schrik over
was gegaan kwam hij hem terug en bedankte
de betreffende jongens op zijn manier!

In het silbertal gingen we ontbijten
want vrijwel niemand had de behoefte
maaltijd naar binnen gekregens we aten
broodjes met worst en dronken er malk bij.

Plotseeling kwam Eric net een gil over-
sind! Hij was zijn portemonet kwijt en had
was er zeker van dat hij hem boven had
laten liggen. Het geld van de kas ging
bij hem Pin van R. met de kabelbaan naar
boven op het gebouw. Wij scouden lopend
naar St. Gaggenkirchen gaan en het twe-
tel zou ons hier met de bus volgen. Pin was
natuurlijk al lang blij dat hij niet
hoefde te lopen en wij hadden toen na-
tuurlijk ook geen zin meer! Maar toch
gingen we op weg. We liepen langs een
bergwand en steeg een paar honderd meter.
Het was vrij swaer en er werden een paar
koer rustpaars ingepast. Op een gegeven
moment stond er een cafe op de kaart en
ieder een kroeg viengels!

De laatste honderd meter werden rennend afgelopen. Toen we eindelijk allemaal een stoeltje hadden gevonden kregen we een domper op onze vreugde: sia muss weggehaald, wir sind geslossen. (censuur) Hoewel waren wel maar we kregen niks, ook niet toen we passief deden. Toen had helemaal niemand meer zin om te lopen, want eerst wilden we wat drinken. Het water liep bij iedereen al uit de mond bij de gedachte aan zo'n eenlijke goudgels rukker of een lekkere (anti-rust) cola! Vooral René en Pim K. hadden het erg moeilijk. Maar het was vrij duidelijk dat we hier nuoit wat eten konden krijgen dus besloten we weer op de keurs te kijken en een paar honderd meter hoger lag een ander etablissement. Hopend dat deze open was begonnen we met een laatste krachtinspanning aan deze nieuwe marteigang! Lieve ons, het lukte. Het leek wel of het knappe voorstartertje Miss Europe was, zo lief werd ze behandeld om toch maar zo snel mogelijk wat op tafel te zetten. Na een paar minuten was iedereen geholpen en genoot men van zijn drankje. Naast het drankje werden er ook diverse frijjes genuttigd! Naar mate de tijd verstrekte wilde Piet graag verder en aangeraden we allemaal weer fit waren gaven we aan zijn oproep gehoor. Nog meer etigen was deshalve onmogelijk dus werden we gedwongen om te dalen, richting Dalgas Kirchen. Via boogaadjes kwamen we in Schr uns aan en we besloten om van hier uit met de bus naar Gaschurn te gaan en dan konden we het tweetal onderweg oppikken. De bus kwam voortreffelijk ons niet en we hadden tijd genoeg om een broodje te kopen. Ook kaas, chips en ijs waren een veelgevraagd artikel. Piet en Marcel gaven het goede voorbeeld door samen een liter rode wijn naar binnen te werken binnen 5 minuten!! De bus kwam om 15.13 uur en de chauffeur wilde de rugzakken in de bagageruimte hebben. Daarnaastapten we in en keken naar de prachtige omgeving! Alles leek vandaag want zelfs Pim en Eric waren waar ze supposed to be. Hard rennend kwamen ze de bus in, ons overstelpend met vragen die we naar ons goede geweten beantwoordde! In Gaschurn leek het ons op het eerste gezicht wel leuk en we kregen de gelegenheid om even rond te kijken terwijl Hans en Loek naast een kampplaats gingen zitten. We zagen een leuk plekje en gingen bij het dichtbij staande huis om inlichtingen vragen!

Op de stoep van het huis stonden twee jonge kinderen en wij vroegen of haar ouders toevallig thuis waren? Waarom? Ja, de vader of je moeder nu maar even halen, zeiden wij weer. Waarom, was alles wat we konden zeggen! Maar goed, na veel vragen en gescrep was de oudste van het tweetal eindelijk bereid om moeder te halen die ons daarop vriendelijk te woord stond. Met de kinderen op onze lip vertelde ze ons dat de pastoor degene wie van wie het vaderschap bekoerde en dat we bij hem toe-stemming moesten vragen. De kinderen zouden ons er wel meebringen. Lachend en onophoudelijk pratend brachten ze ons naar de pastorie. Erg leuke kinderen!! De vrouw vertelde omdat de pastoor uitwas en een paar uur later terug kon komen. Dan wij terug naar de boot en vertelde ons bewijdingen. Samen met Piet dronken we een pilsje of een wijntje en toen de tijd rijp was gingen we met z'n drieën naar de kerstelijke autoriteiten toe om hen ons probleem uit te leggen. De Haar ging niet over een nacht ijs en het kostte ons flink wat moeite om hem van onze goede bedoelingen te overtuigen! Maar nog gaf hij niet toe. Hij kwam met argumenten die zouden wij later krijgen met de pleisterlijke bevolking en desgallijke. Bij stelde namelijk vast dat het weekend was en dat de inwoners dan veelal naar het café zouden gaan en veel drinken. En uiteraard ons veldje in een dol lag en daarover heen liep een brug dwars door het dorp zouden al de tenten door iedereen gezien worden. Dan zouden de overigen goedhartige burgers in een kalmaderige hui wel eens verplaatsingen kunnen aanrichten, in de vorm van steun die naar behoeften zouden kunnen worden gegooied, o.e. gevoren! Maar gelukkig had Piet de goede man van het tegendoel overtuigen en eindelijk gaf hij zijn segen! Nu wij snel terug naar de rest en met z'n allen tegen we naar het veldje, waar in een recordtijd de tenten werden opgeset. Hier hoorden we nog een sterke verhaal van Frank en Pim K. die een kuzjongenstreek hadden uitgehaald. Die ondeugende jongens toch ook! Bij het verlaten van een winkel achter oafs deden ze lots heel stout!! (zo'n kind gun je toch een foute, hè Pianatje en Frankie!). Naar goed we laten deze kinderen weer bij de juf en gaan weer op een volwassen manier verder. Het even dit getuigde van een redelijke kwaliteit hoewel de kwaliteit beter kon (politiek gezien en het slaat nergens op!).

Na het eten ging men verder met de voorbereidingen voor de feestavond die avond gegeven zou worden ter ere van de verjaardag van Leek. Op een stuk land naast de tenten werd een decor ingericht en Leek werd hier angstaanjig gesadden. Hij vreesde echter het ergste en besloot viese kleren aan te trekken en een korte broek. Op een gegeven moment werden we bij elkaar geroepen en mochten we in een kring gaan staan waarna Frank en Pim op Leek afkwamen op Albert er die bleef met zijn installatie op 'na'. (van de Gasterivuurkaars bij deze een cassettebander was!). Leek mocht een bladdoek voor en ook mocht hij een soort rok aantrekken, gemaakt van lange bladeren. Hierna moest hij staaf in de houding gaan staan en kreeg hij een speech over zich heen die betrekking had op zijn toekomstige militaire loopbaan! Hierna werd hij naar het decor geleid en werd gescreend op zijn knieën te gaan zitten. En toen maar vooruit. Hij was op het ergste voorbereid en was er van overtuigd een vroeglijdig vindt te vinden in de nabij gelegen rivier! Doch dit viel alweer niet meer uit te vinden in de nabij gelegen rivier! Op zijn knieën kreeg hij over prikkeldraad en stukken steen. Dan afgewreken stoel en houtte bladeren waren ook geen al te moeilijke problemen voor hem. Als officier moest hij door een grote hok water en dat deed hij met de gedachte in zijn achterhoofd dat het maar goed was dat hij een korte broek aan had!! Naar hij was met glans geslaagd, uitvocht want hij is een Deltizumari! Toen kwamen ten slotte de cadeau's. Toen werd ook een Gasterivuurkaars voor geroepen die daar had om naast Leek, een Balkummer, te nemen staant Arnoud van den Berg. Dit vanwege het feit dat Arnoud op 15 juli het heuglijke feit zou vierten ter nagedachtenis aan het feit dat hij een bepaalde tijd terug op deze wereld gezet is geworden, kortom op 15 juli was Arnoud jarig. We ontvingen allebei een prachtig cadeau en bedankten onze kamergenoten en hartelijk voor. Nadat Leek bewijd was van zijn moderne kleding gingen we terug naar de tenten en een supergesellige avond te beginnen. De feestavond werd wederom een overvloedig succes!

We begonnen met Koffie en een lekker s' kock erbij en daarna haalde Iedereen zijn drank en antwoorden te voorschijn die hij voor die avond had ingeslagen. Marcel was bevorderd tot gezelschapsdags en moest de crowd beschouwen. Dat deed hij op een subtiële manier: eerst werden er een paar liedjes gezongen en daarna gingen we over op de spellen. Het was erg leuk en iedereen genoot met volle teugen. Albert nam een groot gedeelte van de sang op op zijn recorder en af en toe draaide hij dat af wat weer veel gelach het gevolg had. Al met al een geslaagde avond! Om 11 uur was het moeilijk te denken of ook nog meer iets te doen en iedereen wilde eigenlijk ook wel naar bed. Pim en Leek gingen nog even naar het dorp want daar werd die avond een muziekavond gegeven. Deze was echter helemaal al afgelopen en daaren drukken we een pileje en aten een hapje in een duur en groot restaurant waarvan de ober een goed woordje Nederlandse sprak. Terug bij de tenten was iedereen nog wakker en at de laatste restjes op van de chips en. Joe had de volle chips nog niet aangesneden maar gmeen tot Leek weer thuis was en samen knabbelden ze dat het een lieve lust was! Ook uit de andere tenten was het gesmak en het geelirp lid en daidelijk hoorbaar. Tegen een uur of 12 werd het echter stil en ging iedereen slapen. Joe en Leek kregen de volle chips niet lang en besloten de rest de volgende dag aan hem te geven. Hetgeen zou geschieden. Maar dat gien we morgen dan wel weer. Dag vogels, Dag bloempies, Dag kinderen, Welterusten Joe!

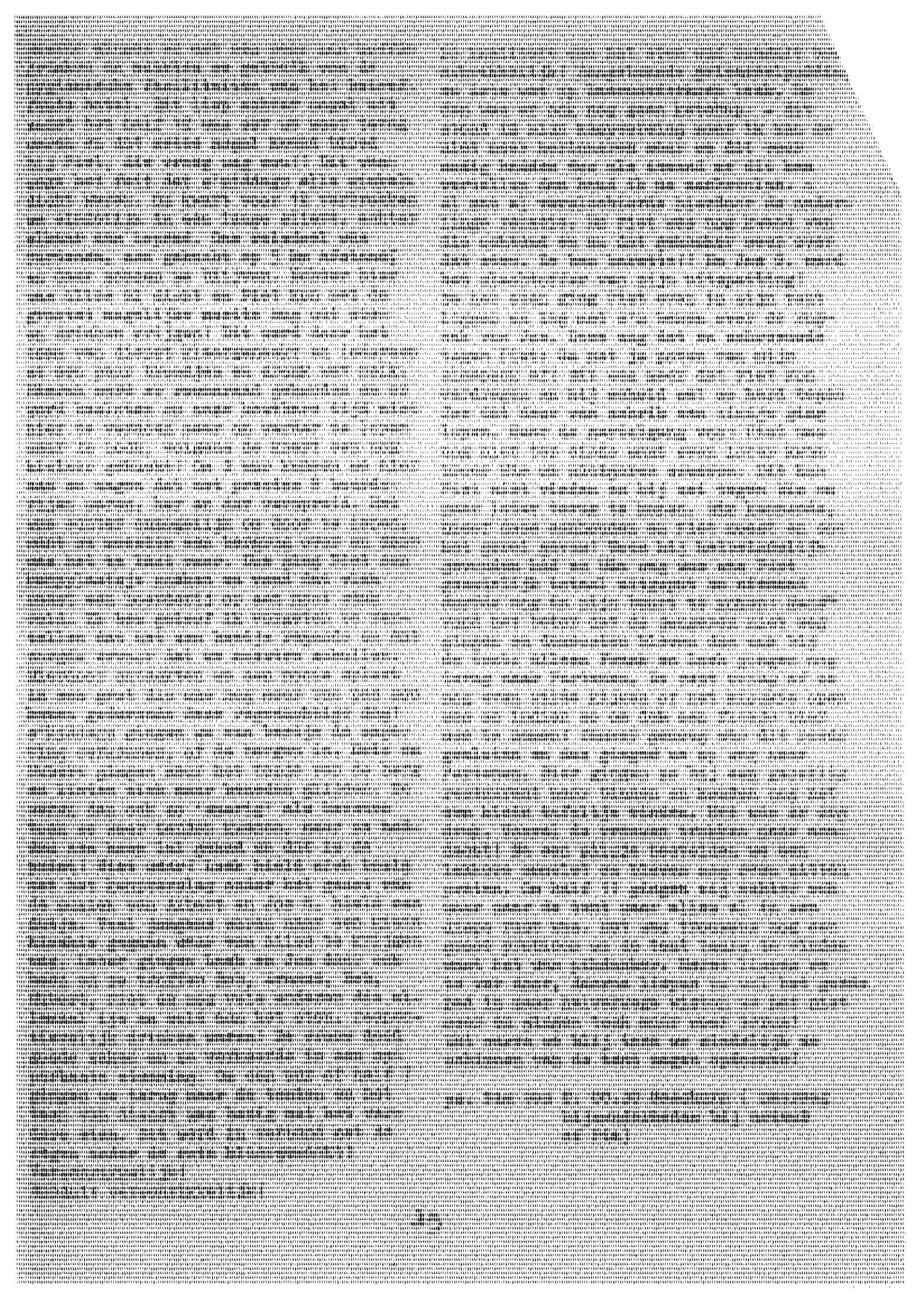
ps. 03.30 Pim van B. (nietnaam bijzonderheden bij auteur of Pim.)

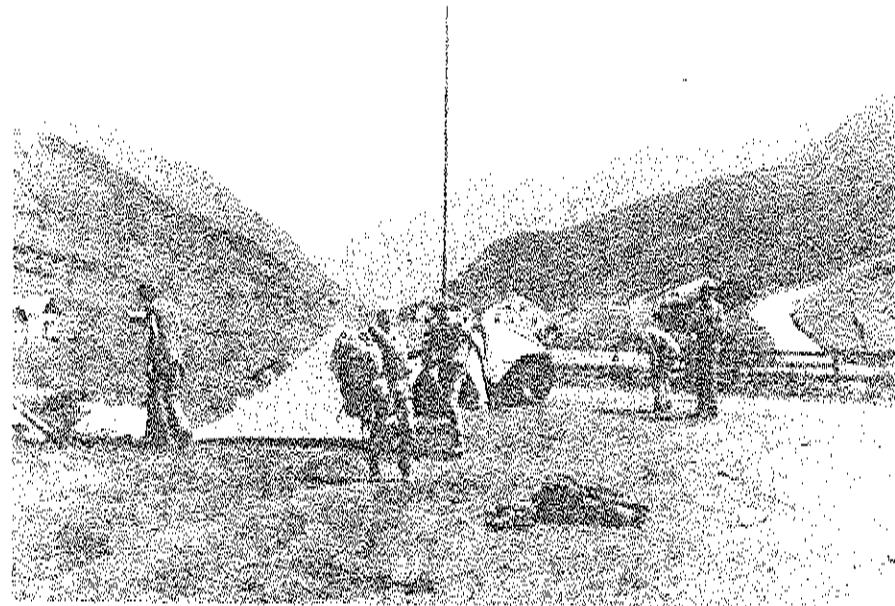
tang van dienst: Marcel de guest

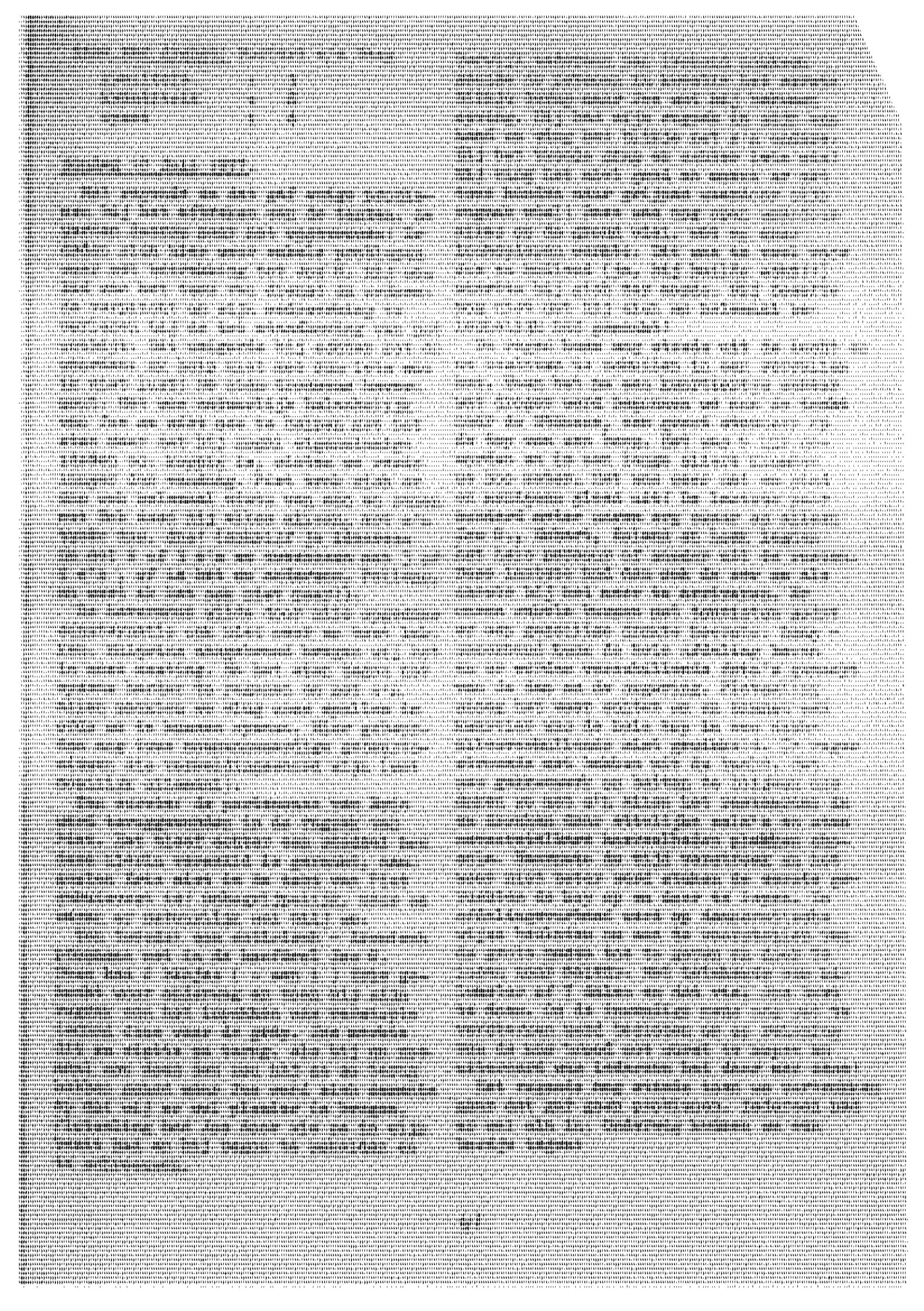
kwaliteit	:	6
kwantiteit	:	9
opzet	:	8

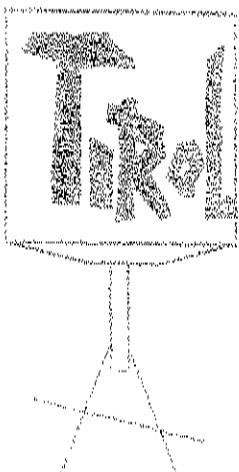
Zaterdag 9 juli 1977.

Herbert begon de dag goed door het ontbijt op bed af te leveren hoewel de melk natuurlijk thee had moeten zijn! De kwaliteit en kwantiteit was echter uitstekend!!!

Kortweg:

We waren in
Galtür. Het oef-
deel was verliep
vrij vlot en al
soep waren we
in de hutten-
wijken van
Galtür.

In Galtür won-
den de rugzak-
ken tegen een kleine
hangzaal waarin vijf
tot dorpje alpine
verkennen, op zoek
naar een geschikte
overnachtingsplaats.

We werd in verschillende richtingen
geschopt en we vonden een plekje achter
de kafé. Toen dat we de tuinen gingen
opzoeken besloten we eerst nog wat te
duiken en later te eten te halen. Pim
H., Frank en Loek kregen nog ruitje
met een sout & peperzoutje meegenomen.
Frank het slachtoffer werd. Ook wat be-
streft het eten waren deze drie het die
het vol hout maakten. We zaten net de
halve afdeling in een stukje en we be-
teelden een broodje. Iedereen had er
genoeg aan 't hén, maar het droevig niet:
Pim 2 worst + 1 schinken (ham)
Loek 3 eetstukken

Frank 2 schinken + 1 worst.

Het kompeertrein bleek tot ons klein
te zijn maar met een beetje passen op
meten konden we alle tenten kiecht. Na
haar van dienst ging het eten klaar-
maken terwijl de rest al een beetje
ging opruimen in de toiletten van het
daarnast gelegen gemeentehuis.

Het is niet leuk om het weer te seg-
gen maar ik schrijf hier een objectief
kampverhaal en daarin staat de waarheid
voorepri het eten was van een veroorlo-
kelijke slechte kwaliteit! De rijst was
koud, hard en krentiger en de granaat,
die het geheel misschien nog acceptabel
had kunnen maken, was koud! Dan gewel-
dig afknapper. Het spijt me echt maar
ik heb er geen hap van door mijn kou
kunnen krijgen!

Na het eten dook iedereen 'n tent
in en een beetje uit te rusten en om
een beetje uit te praten over de moeilijk-
heden en problemen. De 'New Wave' begin-
steerde vastere vormen aan te nemen.
Om een uur of half 9 gingen de meesten
het dorp in; naar een klein caffetje

vak bij de tenten. Joe en Loek gingen
late later, met als gevolg dat zij nu
nauwelijks meer konden vinden. Bij misten ver-
moeilijk niet maar dat cafe was dan gingen
ze samen op stap. Ze kwamen een stel
Franzen tegen en Amerikanen en hadden
een leuke avond. Pas om half 11 vonden
ze enkele andere jongens en mensen hadden
we nog enkele leuke mogelijkheden. Het
liep al tegen twaalf uur toen we onze
bedden oppochten. Er was weer een goede
dag van onze vakantie voorbij!
Ach jawel, zeur toch niet wat!
...dit hoi!

Toen van dienst: Piet Huij

Qualiteit	8	8
Appartement	8	8
Opzet	8	8

Kortweg 17 juli 1977.

Bestuur.

Om 10 uur kwamen de bestuven uit hun
bed omdat we weer een heel slecht ontbijt
hadden gehad. Tenminste ik vind dat er
wel reden tot klagen is als het team van
dienst welke op een maandag nog te bezo-
ken moet is om thee te zetten! En later
ze dan nog melk kopen. Maar nee, ze kree-
men weer met alle valglijke appelsap bont-
gevrezen. Daar ik juist die trouw niet, al of
niet er nog veel meer die het niet leuker
vinden dan dan klagen ik!

Op 11 uur kwam er een kok van een val-
rig restaurant die ons vertelde dat we
van het terrein af moesten omdat het
gemeld moest worden. Hans en Loek gingen
bij het gemeente huis om inlichtingen
te vragen over de nieuwe mogelijkheden tot
klaarvesting; en kregen een soort hand
en staanlijstje toegevoegd, zijnde
de enige mogelijkheid tot kamperen.
Piet wilde echter meteen maar vertrekken
maar daar konden we hem gelukkig van af
praten. De tenten werden dus afgetrokken
en 200 meter verderop weer opgebouwd.
Nu mochten er plannen gemaakt voor
de rest van die dag: Piet, Marcel en
Joe G. gingen terug naar de Stanser en
het nu bijna goed weer nog eens te bekij-
ken. Hans, Eric, Wil, Bob en Loek gingen
net de bus maar het topje van de Bremer-
pas en de overige 15 man gingen naar het
zwembad. Hier mocht wederom niets niet
duiken, plonsen en schreeuwen en alle-
goud een badmuts op! De jongens hadden
er weer een hoop last!

Het vijkatal dat naar de Brennerpas ging had ook een wachtige dag. Alleen moesten zijn 20 US. betalen als tol. Eigenlijk hadden we verwacht dat dit bij de busprijs was inhuggepakt, maar dat was dus duidelijk niet het geval! Bij de Brennerpas was het vreselijk druk. Zeer veel bussen van reisgessionalen en ontstellend veel automobilisten. Er waren verschillende grote restaurants die zeer goede zaken deden, want ze vroegen vaak abnormaal hoge prijzen! Wij dronken er een glaasje en aten een stukje gebak, waarna we lange het (alweer) indrukwekkende stuurmech lippen. Ook was er een geweldige grote pijp aangeslegd voor de afwatering. We zijn hier nog overhaast gelopen, getuige een foto van Hans. Na een ijdele kochten we in een supermarktje nog een excelsipje en wat stickers voor de auto van Hans.

We hadden afgesproken om 17.00 terug te zijn en dat werden we altemaat. Het teug van dienst begon met het eten en ik moet bekennen zeggen dat dat deze keer weer erg tegenviel. De jongens hadden er weinig moeite voor gedaan en er lekkere van te maken. De spicadie was koud, veel te waterig en slecht. De puree was te sout en iedereen kreeg een ongepakt ei in zijn bord. De dop kwam hierdoor onder de puree en spicadie te zitten en dat gaf weer grote problemen bij het pellen. Op de hoop toe was hij nog acht oek zodat het struisje om de oren spatte. Een zeer slechte beurt van deze jongens die onder zeer gunstige omstandigheden wel iets beter hadden kunnen koken!

Na het eten ging iedereen een tijdje in zijn tent liggen en dat gaf weer problemen in de tent van Piet. Hoewel door de schuld van Jos S. Piet had een grote steen gevonden en wilde deze bewaren. Hij lag hem onder zijn kussen maar toen vond Jos hem. Deze vond het een belachelijk ding en gooide hem buiten de tent. Toen werd Piet meer erg giftig op hem en schreeuwde tegen hem: "Je bent de rottigste gezor en de grootste miskeper aller tijden!" Nu kan ik dat wel begrijpen want Jos is zeker geen makkelijk type en heeft het Piet diverse malen zeer moeilijk gemaakt. Ik begrijp alleen niet waarom Jos zich niet verontert want op zo'n manier maakt hij zich bij iedereen onwelkom. Dat moet hij toch wel doorhebben zeker na deze vakantie.

Na dit voorval was het tijd voor een bijeenkomst van de Rowerkaad. Tijdens deze raad werd er gesproken over de problemen binnen de groep, de onderlinge verhoudingen die af en toe op springen stonden, en het reisdoel van de volgende dag. Niemand werden de jongens door hun verschillende teamleiders van het gesproken op de hoogte gebracht! Het was onderhand al een uur of half 9 geworden en daarna gingen naar het dorp!

Piet ging samen met Jos S. naar het

onderhand al een uur of half 9 geworden en de dorsten gingen naar het dorp!

Piet ging samen met Jos S. naar het dorp en samen hadden zij gezamenlijk een dieptinnig gesprek over de interne problemen binnen de groep, en over een eventuele oplossing. Jos bracht hier ook voor het eerste het idee naar voren van de 'nieuwe richting' die enkele oudere mensen wilden inslaan. Later zou blijken dat Piet hier wel oord naar had!

Toenbij het tweestal prantte had de reet een paar tafels verder veel lol. De weddenschappen verteld en veel gelachen. Dan werd er nog wat gegeten en natuurlijk werd dat de pizza. Niemand had trek in een hele dus namen we met 'n twéén een pizza. Marcel en Hynd hadden er nog nooit een gehad en samen met Hans deelden zij er ook een! Iedereen vond het erg lekker. Na een glaasje werden Piet en Jos er ook bijgehaald en er werd flink wat gelachen. Tegen 11 uur gingen we terug naar de tenten en probeerden ondanks de steken ondergrond nog wat nachtrust mee te pikken. Daar werd in de tent nog wat gesproken en daarna gingen we naar domenland.

Dreamer, nothing but a dreamer,
dream, dream, dream, dream!

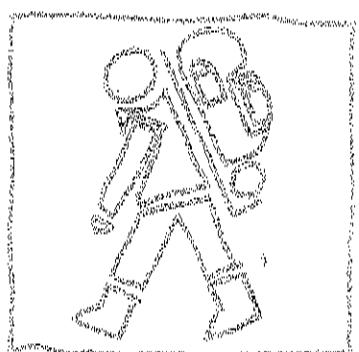
tekst van dienst: Pim Molenaar

Kwaliteit	+	+
Kwantiteit	+	+
opzet	+	+

Maandag 12 juli 1972

Het team van dienst had het weer erg moeilijk vandaag maar deze jongens zijn niet van dat soort dat problemen gaan zoeken en ondanks de zeer ongunstige omstandigheden kregen de jongens een superbe ontbijt voorzien. Terwijl doe voer thee oorgoed, waartij hij het water uit de nabijgelegen sloot leek open rieci, haalde gingen loek en Piet namen brood halen. Dit was de vorige dag afgesproken en dus liepen de 100 kindertjes al klaar. Samen met 3 patrouilles en een kopje thee waren de jongens nu half 6 al aan hun ontbijt!

Het was ons laatste looppad op de afstand naar Landeck bedroeg ruim 40 km. Onmogelijk om deze afstand looppad te overbruggen, maar we zochten sowieso mogelijk kilometers lopen en die sport niet de bus afleggen. We hadden geen bovenkleding meer en doe gingen met sjaal proberen om in de omgeving iets te vinden. Pas de eerste 10 km werden niet 21 van afgelapt. In het kleine plaatsje Ischgl, welke we onderweg tegenkwamen kochten we iets te drinken en te eten: chips, andere soorten snacks en cola, eins etc. Hieruit liepen we door naar Kappl, een zeer bekende wintersportplaats! Bij de ingang van het dorp bevond zich een stoeltjeslift en hier deden we de rugzakken af en droegen weer uit. Toen de hele afsluiting en eindelijk was werd er rowan - zaad gehouden en er werd besloten om van hieruit de bus te nemen naar ons einddoel: Landeck.

We besloten de bus te nemen van 15.30 en dat betekende nog diverse uren van wachten. Maar dat schaam met voorbedachte rede want nu had het team van dienst nog de tijd om iets te eten klaar te maken. Maar dat betekende wel dat het tweetal 500 meter moest lopen, want het centrum van Kappl, en daartoe behoorden ook de winkels, bevond zich op een heuvelrug.

In dat korte een hoop bloed, zweet en tranen om kunnen te komen! Uiteindelijk kwamen ze hier aan en kochten er een ijsje om weer vat op krachten te kunnen. Hierop gingen ze inkopen doen. Iris broodjes die van Loek hen voldoende zodat de bakkervrouw 69 broodjes in twee zakken mocht inpakken. Hierna werden bij een soort supermarkt 23 plakken kaas en 46 plakken ham gekocht. Verder nog boter, mayonaise en bezakt stroopwafels en meer benodigd, daarna door een actieve hond ongemaaid bosveld en werden ze niet gejutte benodigd vergeteld. Het resultaat waselijk overheerlijk en na het eten lag iedereen voldaan in het warme zonnetje.

In de bus hadden we wat van karpel lol en als grote groep alvredig trokken we vaak eenzaam, in positieve sfeer, dus, natuurlijk! In Landeck stopte de bus bij een plein en nadat iedereen zijn rugzak tegen een paal had aangehangt, hoorde ik te horen dat we een uurtje vrijdag hadden en om 17.30 weer bij de rugzakken terugverwacht werden! Dagezagd, zo gedacht! Het was gezellig druk, want het plein kwam uit op een zeer drukke winkelstraat en we vermaakten ons best!

Op half 6 slop de plaat car en gingen we op weg naar de camping. Natuurlijk was de dichte bij elinde vol zodat we wijnaar 2 km. moesten lopen voor de volgende. Onderweg kwamen we een supermark tegen en Hans hielp de jongens van het team van dienst met het aankopen van het eten. Het was van vandaag een bestaan uit: witte bonen, veel vlees, worstje, kip en een grote pot suur als smaakmaker. Werkelijk overheerlijk, maar dat wel gekomen zijn doordat Hans altijd moest helpen bij het koken.

De camping was goed en we hadden een uitstekend plekje. Daarop werden de tenten opgesteld en terwijl de jongens met het eten begonnen gingen de meesten een lekkere douche nemen. Opgefrikt en opgewekt werd er gegeten en toen kon niemand meer iets kunnen doen! Na het eten en het afwassein liep het tegen 8 uur en de meesten gingen naar het dorp. Oude groep zag een leuk cafe met muziek en we brachten daar een heerlijke avond door. Er was ook gelegenheid tot een spelletje tafeltennis - oj, ping pong (voor de gastronomers onder ons!). Frank wilde perse een partij tegen Loek en uiteraard liet deze Frank winnen. De vier achterstanden waren:

Frank - Looz: 21 ~ 17 , 21 ~ 19
 15 ~ 21 , 22 ~ 20.
 Nellie begrijpen wel dat Frank moet
 stoppen en daar is hij uiteraard een
 puntje bij geholpen. De derde set
 heeft de verhoudingen als originele op
 de juiste wijze weer! Ook werd er veel
 applaus en gelach. Naarstaande het later
 overbrugen nu hangen en worden nu
 niet langer of een hoge potat. Nu
 niet te best in. Om dit voor vaders en
 moeders te gaan van de tent weg te
 gaan was maar dat niet voldoende
 want vaders en moeders wilden nu zoeken.
 Dus was een verschillende dag gehad
 waarop gauw niet meer vaders en moeders
 en een grote groep - dat zijn
 dat gelijk de tent in!
 Nu dan komt u als een groep -
 want je holtevalt nu de oproede-
 rukken uit voor je spullen!
 Gauw.... .

1972-07-12 Rijswijk Jos. Boot

1. maatje	2	9
2. maatje	3	9
3. maatje	4	9

1972-07-12 Rijswijk 1972.

De volksfeestdag van de Sovjet -
 Russische Kulturvereniging. D.I. de
 Groot dat dat we in de tent zouden
 blijven.

De dag na kamperen ontdekten wij
 dat de kampplaats voorbij waren en
 dat de regen begroot. Het vuur van
 vannacht had het hout niet voldoende
 om het goed aan te steken. Ons een
 klein stukje wat hout vroeg minstens
 brandstof voor boven de regen staan
 en een fietstafel ontblote. Brood met
 erin onder meer 2 kopjes thee en thee
 en nietig gerecht voor ons ruime vol-
 doende. Zij die de vorige dag geen
 kolenbrand had kunnen vinden een goede
 alternatieve bezorgden dieper dan wij. Bij
 kamperen kunnen we wel heel erg
 blijven maar nu kon niet meer door
 dat regen te hif niet buiten en hout er
 niet. Een misneming kan ik voorvalgje niet,
 dat ons hier prettig was, de juist
 dat ons levensgevoel dat we nu, vanwege
 dat we alleen buiten kunnen blijven
 niet meer daardoor dat niet meer
 mogelijk was dat we nu niet meer
 kunnen. De juist dat we nu niet meer
 kunnen.

Daga, Jos. B. e. Sjauk, Loox en Pim van H.
 gingen eerst een kopje thee zetten en
 intussen naar muziek via de recorder
 van de officiële. Wel moet ik er bij zeg-
 gen dat het minder 10 minuut opgeknapt
 was om dat het sommetje probeerde door
 te kunnen. Om 12 uur gingen deze ook weer
 terug en intussen kunnen zij al weer
 vertrouwde jongens tegen die een
 de tent gingen omdat er in het doop niet
 te beladen was. Bij andere ships en ook
 gezelschappen kunnen dat de tent gebruikt
 worden, dan kunnen ze dat nog tegen die
 mensen dat een paar anderen ons kunnen
 ons huisje wilde bekijken.

De volksfeestdag had wel een beetje meer
 goed hout had niet, een duurzame en
 goede voorbereiding wel. Voorbereide moesten
 we niet zijn. Naast de tent had dat
 niet geklaard. Tegen voorstellingen tegen de een
 kleine klokkentuin, die ook al de tent
 had geklaard en beschouwde het bleek tegen
 bewijzen wij ook bereid te gaan maar de
 tent. Onderweg hadden wij ook nog een
 ship en dat in om 16.00 uur was de
 tentje helaas terug bij de tent. Met
 ons daalde dat op dus tijd voor het
 evenement. Het was van dienst werd voor
 diverse jongens geschoten en om 18.00 uur
 werden alle voorlogiën hadden klaarstaan
 en werden ze gevuld. Het smakelijk
 was de originaliteit van de voorlogiën
 hangeren dat de jongens dat was hadden
 op die avond een bijeenkomst en want
 de jongens hadden dat niet in de open lucht
 kunnen gebruiken. Daarom gingen we in een
 goed mouw/kantoor nieten, waarvan
 we voorbereiding hadden gedaan.

Om 20.00 uur was de avond begonnen.
 Als eerste punt kwam de afsluiting van de
 expeditie aan het woord. Piet bedankte
 ons voor de volksfeestdag maar daarnaast wist
 hij ook veel kritiek. Volgens hem was de
 afvoer (en iedereen moet hem gelijk gevonden) niet altijd goed gedaan. We hadden teveel
 en te veel kritiek gehad op het eten. Ook
 vond hij dat we wat meer moesten kunnen
 verduurlijken dat we niet meer solidair met
 elkaar moesten zijn of althans proberen.
 Als tweede punt kwam de keuze en de inste-
 llatie van de nieuwe voorzitter ter sprake.
 Iedereen mocht 3 nummer op een papierje
 schrijven. Afgehaald uit de rokken van
 voorz. Jos. B. (voorzitter), Pim H. (voorz. voorz.),(voorz.),(voorz.)
 Pim H. (voorz. voorz.),(voorz.),(voorz.).
 De volgende jongens kregen de moeste
 stemmen en kwamen daardoor in de SR. Van
 het volgend jaar

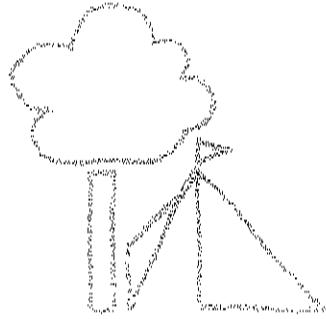
Allard van Amsterdam	22	voorzitter
Evert-Jan Velzeboer	16	penningmeester
Bob Kolenkxander	13	tafelslaaiusieder
Sjaak Stuifbergen	10	
en als vaste leden:		Aantal stemmen.
Piet Hein chef		
Marcel hulpchef		

Hadet vast was komen te staan dat deze jongens gekozen waren om worden overgegaan tot de installatie. Joes, als scheidend voorzitter sprak een paar woorden als inleiding, waarna de jongens de oed aflegden. Daarna gaf de voorzitter op en hierna werden de vier jongens door de rest gefeliciteerd.

Niet elke officiële punt was op installeerde van Hubert en Bob. Hoe al dan mijlpaal (tauwijntje in mijn voorbereidingswerk) want ik kan zo niet beginnen dat ik ooit eerder in voorgekomen. Zij werden te hoor staan als nr. 76 en 77.

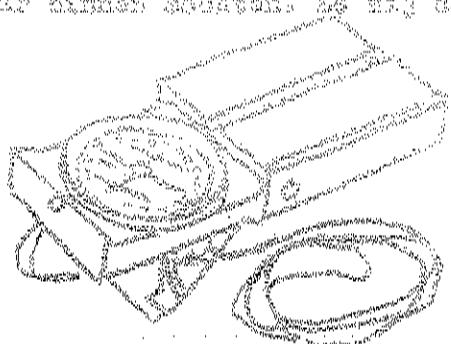
Als laatste punt kwam de 'tijdelijke richting' aan de beurt. Er was voldoende deze volkslijst veel te doen geweest over het feit dat de oudere jongens van de rest verschillend. Een factor die hier ook schuldig aan was was dat de groep te groot was; kosten voor een groep van 15 is makkelijker dan voor 13 personen. Je krijgt meer lidsgoed, daardoor krijgt je organisatie meer ledenverschillen, die vaak op ronde kunnen uitlopen! Nu als je er dan nog een paar funten hebt die iedereen tegen elkaar in het hamer werken dan wordt de situatie natuurlijk helemaal onzichtbaar. De oudere jongens soochten voor een groot deel de opheldering enkele en vonden het beter om zich als groep binnen RA' 72 meer zelfstandig te gaan richten naar eigen behoeften en interesses. Ze zouden dan wel lid blijven van RA' 72 maar binnen hun groep hun eigen weg gaan. U heeft er ongetwijfeld wel over gelezen in de Rondes van Oktober. Verder vroeg Piet aan Albert of hij de film voor zijn rekening wilde nemen en aan Loek of deze het kampvervolg wilde schrijven. Hij bedankte de 6 jongens voor wat ze de afgelopen jaren voor RA' 72 hebben gedaan, en wij van onze kant lieten duidelijk merken dat wij ook hen (vooral) zeer erkentelijk waren voor de prachtige tijd. Hierna kwam er nog even een algemeng punt aan de orde als: Once chef heeft Piet Hein en onze hulpchef heeft Marcel. Vooral de jongeren onder ons vergeten dit nogal eens en want kreeg Piet de meeste namen naar zich toe-stuwingard.

Ik bedoel maar dat Piet (en niemand!) het heeft te accepteren dat hijzelf - Blootzak - (!!!) wordt genoemd. Vroeger noemden we hem chef en de laatste jaren gescreven Piet. Maar in mijn ogen is Piet nog altijd een volwassene en we moeten er wel op letten dat het niet te erg gaat worden. Piet vial het in elk geval wel op want hij begon er zelf over: hij sei dat hij in het vervolg alleen met Piet of met chef wilde worden aangesproken!

Maar als het avontuur kon't dan
dat doce hant al op geat
dan is er iets mis, dan geat
het de verkeerde hant op. En
dat mijt spijt wie ik dat so
laatste paar maanden stonds grot.
(hier geschrapt)

Als laatste kregen we nog te horen
dat we 20,- per persoon uit de box
zouden krijgen voor de laattre dag in
Lindau en Bregenz. Hier was iedereen
natuurlijk eens verrast over want eigenlijk
hadden we niks vergaard!
Het was pas 10 min en net konden de ho-
le afsluiting gingen we naar een nabij-
gelegen cafe wat drinken. Eerst bleek
de deur op slot te zitten maar uit het
grommen en bonzen deed een heel ander
en lastig vrouw open. Ze keek ons
niet goed aan maar vroeg of we
naar binnen mochten. Zo niet dat er

goen bier was voor soveel mensen dus
dat we beter konden ophoepelen. Mij
zaaid daer geen belang ih te stellen
en gingen gewoon naar binnen. We be-
stelden verschillende potjes en op een
gegeven moment kregen we er een voor
niets. Mij vroegen van wie deze edoku-
rig ons en dat bleek Albert te zijne.
We vielen bijna van verbazing van onze
stoel want wie was er op het einde van
zo'n dure valantie nog kapitaalkrachtig
genoeg voor een rondje voor onder een
12 man?

Maar goed, Albert blijktbaar wel en al
lieten hen ons goed smaken. Nierna wi-
jden nog wat bestellen want de oude
hoge sei dat nu alles op was. Dus wij
ontgaecheld maar buiten! Hans, Piet en
enkele anderen besloten naer de tent te
gaen waar een man of 10 ging naar het
andere cafe, met dat ping-pong spel.

Op het terras zat niemand meer dus
wijgingen ook naar binnen. Er was nog
juist gauwe plaats voor ons
en we hadden veel pret!
We bleken niet de enige Nederlanders
te zijn en we praatten
wel met ze. Sommigen bestelden
een een portie patat en anderen
een soort soestie. We dronken
voortdurend uit literpullion
(want die waren goedkoper) en op een
gegeven moment werd er een weddenschap
afgesloten tussen AH. (symonum voors ik
niet ondernem blijven) en 7 andere mensen.
AH. was binnen 90 seconden (1,5 min.)
1 liter bier naar binnen werken. Zou
dit kunnen dan zouden de 7 de pot be-
teiken, zou het niet leukom dan kwam
dene gewoon voor rekening van AH. De
tijd werd bijgehouden door Albert. En
daar ging hij... Binnen 1 minunt was
1/4 liter op, maar toen kreeg AH. een
inspiratie. Daar hij ging uitleg door en
na 80 seconden was de pot leeg. Er
bleek applaudies voor deze prestatie en
toen ging bij het aantal de knip open
en werd het potje bezuid. Terwijl AH.
het geld voor zich had leggen moest hij
op een klein minicuill boertje la-
ten. Dit stukje achter zijn neus on-
schuldig in de war staaddoor het potje
er niet dedelfde vaart weer uitkwam. De
omstand hierdoor een soeie grote
(edoch viese) plek op tafel die nby.
een filtertje in een leeg zakje chips
word gescopt! Het kleedje werd onge-
drooid en niemand wist meer ergens van!

Nierna hadden we nog even lol op de
ping-pong tafel en met twee knappe
serveerstertjes. Om 11 uur gingen we
naer de tent waar alles al in diepe
rust was. Hogen zouden we meer wroeg
op voeten staan dus snel doken we de
tent in.

Het was een koude nacht dus iedereen pakte zich goed in. In de tent werd nog even nagepraat over de start van AM. en vooral over de afloop!

Wijata...

Twee van drieën: Evert-Jan Velzeboer

kwaliteit	2	6
betrouwbaarheid	3	7
spont	3	6

Landspeling 14 juli 1972

We moesten de trein van 07.56 pakkend naar Bregenz dus stonden we op 06.45 uur al naast onze slaapzakken en in gedachten mochten brullen we de tenten op. Het enige wat bedoeld ik al snel ging er op weg naar het station uit trok nog een half uur lopen was. In de stad zelf was het nog rustig hoewel het straatverkeer al druk doende was! Het lijfje uitvoerder niet veel te vellen in de trein kreeg met ruim een knettering vertrekking het station hinnerpuffen. Om 10.30 waren we eindelijk in Bregenz en toen weopten we tot een pauze of drie blijven. De rugzakken werden verwege de regen onder een afslag gezet en we gingen in groepjes Bregenz bekijken. Helaas heb ik geen verslaggeven van de verschillende groepjes kunnen gebruiken dus ik kan u hier geen verdere bijzonderheden over geven. Maar misschien vindt u het interessant om te vernemen dat ik die dag heb gehad. Daarbij u kan interessant vinden dat adviseer ik u met grote klam om de volgende dingen te doen voordat u verder leest:

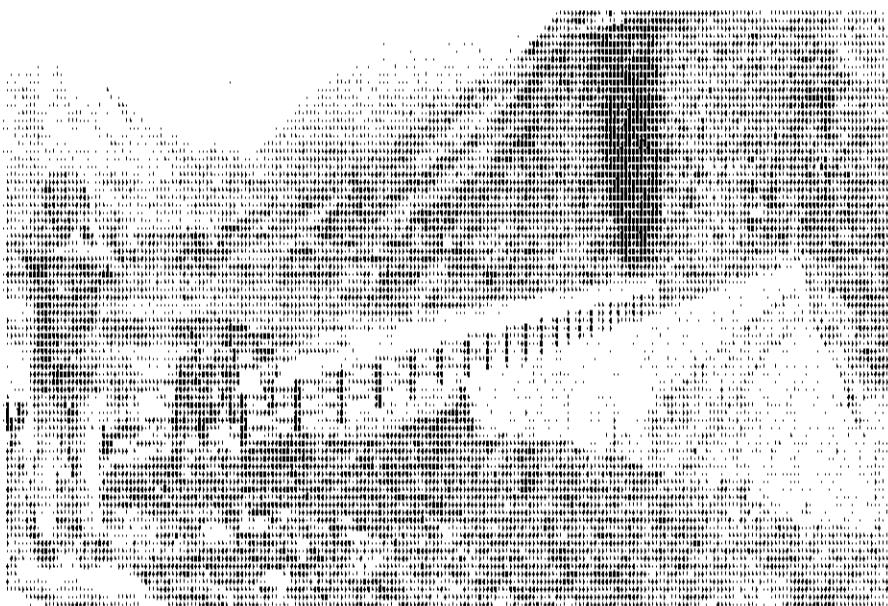
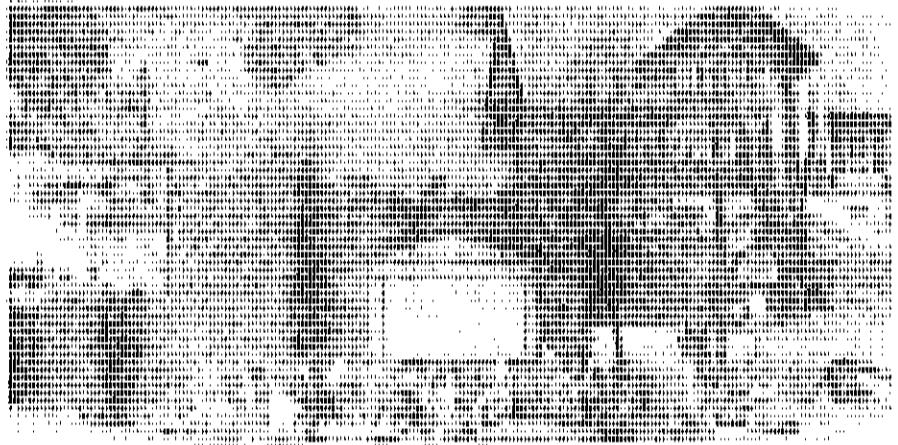
1. Leg een extra kussen op u stoel of ga langzaam op bed liggen.
2. draai alvast een sheldie.
3. schenk uw kopje koffie bij en als u geen geschelonthouder bent zet het kretje pilse dan onder u stoel!
4. Nu adviseer ik u met grote klam om verder te lezen.

Ik bracht de dag door met Sana en Sjaak; mijn broer dus! Het eerste wat we deden was de inwendige mens versterken door middel van een kopje koffie en een immens groot stuk gebak. Hier kwamen we nog onze collega's Pim, Frank, René en Jos tegen. Doch deze dronken geen koffie! Nadat wij hun weer verlaten hadden gingen we richting Festinghalle, langs het water. Er waren vele mensen op de been die van het prachtige uitzicht

genoten. De Festinghalle is een groot stuk terrein waar het daar wordt gebouwd voor bouw - openluchtvoorstellingen. Toen wij er waren was er van karten + tijdschrift (en waarschijnlijk andere bestaande delen) een groot kasteel gebouwd inclusief ophaalbrug en gracht. Dit werd op een soort drogend vlot gezet waarne het te water zou worden gelaten. Op de kaart was een grote tribune aan het bouwen. In het geheel was een houten aan het maken en we zagen dat hij van de regisseurs diverse aanwijzingen kreeg. De regisseur verzorgde ons hiervan en we mochten dekking in een grote winkel, een houtje voor de hand van Henkje moesten op zoek gaan naar verschillen en overeenkomsten met zijn werkgever, de firma V. & D. We liepen de een beetje door alle afdelingen, kwamen Piet en Harrie en Jos G. nog tegen, want de sport- en recreatieafdeling trok toch wel enkele aandacht. Waarschijnlijk omdat Henk lid V. & D. ook op de kampioenschapstelling stond! Ze hadden er goede spullen!

Ondertussen was de winkel meer daarboven bleek een groot restaurant te liggen en dat werd met een bezoek verwaard. We vonden het nog geen tijd voor een uitgebreide maaltijd en bestelden alleen een koffie. Deze smaakte heerlijk en toen het weer een beetje droog was gingen we naar buiten. Na een korte of wat buiten te hebben geslopen begon het weer te regenen en aangezien we wel honger kregen besloten we om een goed restaurant op te zoeken en daar aan de deur om te zitten in een overdekte maaltijd. We vonden een gelegenheid die hiermee hadde, een bekende man.

We bestelden patat met een grote schotel, eieren en een salade. Natuurlijk ontbrak een pilsje niet. Op een gegeven moment werden we aangesproken door een man, een Nederlander. Hij had het shirt van Sjaak gezien (Niet de rowan-tak dat erop) en hij vertelde dat hij van een afdeling uit Woerden was. We wisselden ervaringen uit en vertelde een beetje over onze vakantie. Later vroeg Sana nog om zijn adres. Tali onze kant hebben we inmiddels al contact gezocht over het opsturen van Rondertours 77100. We hebben echter geen bericht teruggekregen, maar we wachten rustig af!! Bischkekend was nog het feit dat een man maet ons de zakkaart opvouwde en waarschijnlijk als souvenirs in zijn tas stopte.

Dus dat was weer een probleem minder, want er was niemand meer die zo veel geld voor een kaartje bij je kon brengen. Ik vroeg me eigenlijk af of we gezamenlijk nog wel over oorwel financien beschikten! Verder vertelde de reis vlot en zonder vertrekking kunnen we om kwart voor tienstintje in de station gaan. Hier hadden we dat we pas om kwart voor tien op het station van Coetzeville werden verwacht. Naar ons had er nu uitgegaan dat die stuurman maar te vroeg. Toen kwam Henk en een achtervolgend idee! Hij zou niet thuis blijven, en want dat het stationswachten we dan daar geen gauw, koffie drinken en dan tegen 13.05 weer het station terug gaan. Thuis vondt zo het goed en zo kwam het dat we om kwart voor twaalf in Coetzeville op een leeg station aankomen. Hopend dat niemand ons zou zien gingen we via de stationsweg, Bergstraat, Van Ginkelstraat en via de kleine padjes tussen de Jan Rabergstraat en de Jan Soepoestraat naar het huis van Ko en Gro. Hier werden we hartelijk verwelkomd en gro ging meteen aan de slag om latere koffie te zetten. Nadien had kleinbijzonderlijk een muisje hond erg gevuld want deze sloof verachtte de geldautomaatlintie en wist een beduidende plaat op van Stutter Cao, gevolgd door de Kuntungs! Gangenarmhond namen de verhalen los en op een gegeven moment kwam Henk op dat idee om op te schrijven wat kapot was geraakt en wat was weg gemaakt. Naarmate de lijst groter werd kwamen de meest zotte dingen aan de orde. Op het laatst werden zelfs de paklijn dicht; en de algoritmen die opgetekend waren, opgeteld. Hierdoor leek het of dit als een prestatie gezien mocht worden! Ja, rekers, dat is geen prestatie. Los zoals ik en Stop Met Robben. Gelukkig ben ik niet de enige die jullie hiervoor waarschuwt! Want iemand heeft prachtige posters in de hut opgetuigen over het feit dat rukors "naepape" zijn. Stop ermee, nu het nog niet te laat is. Steun het (anti) Rieck Comitee uit Balikum. Siften kunnen gestort worden op rekeningnummer van onze voorzitter L. Stuifbergen (solide sinds 25 april 1977 van het volk afgeweerd na weer gevonden). Met nummer 0251554071 te Balikum, afgewaard!

Reden alle gegevens zo goed mogelijk op papier worden gezet werd dat een:

Loek gegeven, die beloofde om het in het kasparatag te verwerken. Hierin dronken we nog een lekkere koffie waarna het zon beetje tijd werd om richting station te gaan. We hadden bochten en ons Rowan-shirtje aan te doen en om 13.05 vertrok de stuur "Oranje" naar het station. We hadden besloten daar de Berg. Voor dit was te gaan, omdat het markt was en den kinderen we nog een beetje aankondig trokken en reclame maken voor de goede zaak. Hier had wijden de valkuil nog gehouden geopend net de bedeling om zo in Coetzeville over de mensen te gespreken. 100 gekochten = 1 Coetzevlikschilling en Loek had een zak van 150 stuks. De eerste werden op de markt gescreoid en verschillende mensen dachten dat er wel geld was gegeven want zij doken als bezoekers uit de grond. Toch was volgens Henk dat effect niet dat want we op gekoepeld hadden! Maar dat kan de grut niet duidelen. Vlak voor het station kwamen we tegen en vrouw Molenaar al tegen en voor het station de rest van de ouderlijke gordie. Ze keken wel vreemd op toen we van de verkeerde kant kwamen want na uitdag ruzijnen ze het. Robert stond er ook met de auto van Henk en deze ging als een klein kind achter zijn stuur zitten. De oudere van de jongens knagen niet een stuk of 30 gedachten over elkaars hoofd, wat totaal nergens op sloeg, maar ja, het overgrote deel is ook Gautrievangelie!!!

Na nog gesproken te hebben vertrokken de eerste met hun kroest naar huis. Dan bracht de bagage van Loek en Sjaak nog weg waarna de Rowanexpeditie 1977 van Rowanafdeling '72

ZON RINGE was!

ps. Om 5 uur werd de eerste reis die geboden door René, Pim M., Frank en Loek.

ps. Voor de eerste maal in de geschiedenis in de ruimte door een geldijk aantal mensen uit Balikum sowel als uit Gautrievangelie voortgevoerdigd, nl. 373.

uitkomt loek Stuifbergen,
Banderone Ra' 72

Hierbij bedank ik iedereen voor de onvergetelijke valkuil,

Bedankt: Balikumse	en Gautrievangelie
Evert-Jan	René Alfred
Bob	Jos Theo
Sjaak	(in) Bob
Bert	Henk Hubert
	Jos Pim
	Frank Robert
Hansje Marjel	Pim (in)
Piet en Marj	Albert

1977

Ra'72 was

In

POSTEN RYK